

MAGYAR CSERKÉSZ

A MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

Afrikajárás.

Valamikor egy magyar fiu nagyon vágyott távoli vidékek kalandjai után. Minden magyar fiu vágyik kalandok után és a világ végigutazása után. Ezért elmesélünk alább egy történetet arról a magyar fiuról, aki a vágyaiból valamit megvalósított. A sors persze másképp irányította szekere rudját, mint ahogy megálmodta, a néhány kalandból az egész ifjuságát elvívó háboruszkodás és fogság lett. De az örök emberi tudni-vágyás egy új ösvényt vágott az életerdő térségein, melynek kanyargásait érdeklődéssel szemléljük mai lehangolt előadásán is. Az egykori magyar fiu — ma érett férfi — előbb elmondja, hogyan jutott a távoli földre, aztán elmeséli milyen földet talált és néhány élményt is elbeszél. A magyar nemzet nem gyarmatosító nép és Német-Keletafrikában a cserkészlet is gyenge lábbon áll még, az érdeklődés mégis nagyobb a világjárók iránt nálunk, mint valaha. Ha a sok föld körül utazni akarónak nem is mondjuk, hogy induljanak el, a mi Afrikajárásunkra mégis meghívunk minden magyar cserkészt — a legkalandvágyóbb sem fogja megbánni.

Önéletírás.

Debrecenben születtem, iskoláimat is ott végeztem el. Diákkoromban nagyon szerettem a szabad természetet s különösen a gyalogutazásokat kedveltem. A szünidőkben több társammal fél Magyarországot beköboroltuk gyalog s mint cserkészek mondani szokták „keblünkön a kenyerünk, hátunkon a házunk.“

A hortobágyi pusztá ezrekre menő ménésével, gulyáival, juhnyájaival, különösen lekötötte figyelmemet s ha perzselő nyári délutánon a látóhatár szélén egyszerűen csak megjelent a délibáb misztikus, idegenszerű városaival s uszó erdőségeivel, akkor valami ki nem mondható vágyat éreztem az ismeretlennek, a távolinak az idegennek megismerésére.

Katona évetem Triesztben, az Adriai tenger partján fekvő nagy kikötő városban szolgáltam s alkalmam volt a nagy hajóóriásokat látni, amint a távoli világrészekről a kikötőbe befutottak s onnan kiindultak. A kikötők exotikus, mozgalmas képe ismét felébresztette vágyamat idegen világok megismerésére.

Pár évvel ezután teljesebbé is ment régi álmom.

Egy német utazóval ismerkedtem meg, kinek Kelet-Afrikában az Indiai Óceán partján, nagy kókusz és gummi ültetvénye volt; visszautazóban volt gyarmatára és én elhatároztam, hogy vele tartok.

A hamburgi kikötőből indultunk utnak. Utirányunk: a La-Manche csatorna, Boulogne, Lisszabon, majd a Kanári-szigetek, Nyugatafrika, Svakopmund, majd Délafrika, a Fokváros s a Jöreménység fokán át, Afrikát megkerülve, a keleti partokon az Indiai óceánon, Zanzibarig illetve Dar-Es-Salaamig, a keletafrikai német gyarmat kikötővárosaig utaztunk.

E több hónapig tartó utazás után, mely alatt az örökös tengerrel és éggel alaposan jóllaktam, örömmel tettem lábamat a pálmákkal övezett tropikus földre.

Kiszállva, egy elefántra vadászó expedíciót szerveztem meg s éppen a Kongó vidékén vadásztam, mikor néger gyalogfutárok által értesültem, hogy kiütött a világháború. Hazamennem már nem lehetett s így mint osztrák-magyar tartalékos tiszt följánlottam szolgálataimat a német gyarmati haderők parancsnokának.

Egyik néger századnak a parancsnokságát vettem át s mint ilyen végig harcoltam a világháború Afrikában dult guerilla háboruját.

Öt afrikai év élményekben eseményekben elefánt, oroszlán, krokodil, viziló stb. vadászatokban, kutató utazásokban tarka életet megirtam, úgy ahogy velem megtörtént.

A nagy összeomlás után parancsot kaptunk mi is a fegyver letételére.

Előbb búr, majd angol fogságba kerültünk s mint angol foglyokat a Vörös-tengeren és a Szezei csatornán át Egiptomba szállítottak. Cairóban, majd Alexandriában, később a Földközi-tengerben fekvő Malta-szigetén internáltak. Végre is Németországba s innen haza kerültem.

A volt Német-Keletafrika ismertetése.

(Ma Anglia kormányozza népszövetségi megbízás alapján. — Vedd elő hozzá kéziatlaszodat.)

Már ősidők óta foglalkoztatta az emberi fantáziát a „sötét földrész.“

Törpékről, óriásokról, véres harcokról, emberevő vadakról s rabszolga vadászokról meséltek s hallottak az emberek — s nem teljesen alaptalan — rémes dolgokat.

Beláthatatlan tavak, végnélküli folyók, égig érő hegyek... Mikor a német hittérítő Erhardt egy keletafrikai térképet készített 1855-ben utazásai és a négerrek adatai nyomán, — akkor tudott meg a világ először egyetmást keletafrikáról.

Ismeretes és híres keletafrika kutatók, mint *Grants*, *Livingston*, *Stanley*, *Wissmann*, *Emin Pasa* s még sokan mások világitottak be Afrika sötét ismeretlen vidékeibe.

A tulajdonképeni német Keletafrika megalapítása az 1884-i évre esik, mikor is a német gyarmatosok társasága Dr. Karl Péterrel élükön a mai Kelet-Afrika partjain kikötöttek.

A törzsfőnökökkel kötött szerződések alapján azok a „Fenségjogot“ a társaságra ruházták.

E körül az első német földterület körül kristályosodott ki aztán az óriási gyarmat.

Ez időben még virágzása teljében volt az itten lakó arabok között a rabszolgakereskedés, mely a szerencsétlen négereknek százezreit ragadta karmaiba s borította vérbe s lángba Afrika belsejét.

Pár szóval öhajtom csak vázolni, mily rettenetes kegyetlenséggel hajtották végre az arab rabszolgakereskedők az emberrablást.

A néger falvak ezelőtt nagy tövissövénnyel voltak körülkerítve, ellenséges törzsek s vadállatok beütésének megakadályozására melyek száraz voltak miatt gyorsan lángra kaptak. Mihelyt a rabszolgakereskedők fekete zsoldos katonáikkal az éj sötéttségében a falut körülkerítették, hirtelen több helyen meggyújtották a sövényt. Pár perc alatt hatalmas lánggal s füsttel ég mindenütt. A szikrák pattogzanak repülnek szanaszéjjel s a náddal s száraz füvel fődött kunyhók szintén lángba borulnak. A lakosok fölriadnak s menekül aki tud.

S aki nem tud? — A betegek, a vének, az apró gyermekek bennégnék. Az erősek, a férfiak hatalmas ugrásokkal menekülnek az égő sövényen keresztül, — a sötétbe.

A fénytől elvakítva nem látják a poroszlókat, akik megragadják és bilincsbe verik őket. Aki védekezik, azt agyonszurják, vagy agyonlövik.

Igy lettek lakatlanná, pusztává óriási földterületek Afrika belsejében.

Az arabok, akik észrevették, hogy az országban megtelepülő német gyarmatosok rossz szemmel nézték ezt az embertelen rabszolgakereskedést egy *Buschiri bin Salim* nevű arab bandafőnök vezetése alatt föllázdak s megtámadták az európai telepítvényeket. Az 1889-ben kinevezett kormánybiztos *Wissmann*nak sikerült csak egy nagyobb katonai csapat élén az arabok fölkelését levern.

Német Keletafrika 995 ezer km² tehát több mint háromszor nagyobb ép Magyarországánál.

Az Indiai óceán kerek 750 km. hosszú partvonallal alkotja keleti határát. Északon, az Angol-Keletafrika, nyugaton Belga Congo, délen Rhodesia (Angol Njassa-föld) és Portugál Mocambique határolja.

Partvidéke több jó kötővel bir, mint Tanga, Daressalam, Kilwa, Lindi, Pangani, Bagamojó.

Hegységei közül a világhíres Kilima-Ndsáró (6010 m.) a legmagasabb melynek neve magyarul a „szellemek hegyé“-t jelenti. Ezenkívül a Meru 4630, a Hanang 3500 m. A Kilima-Ndsáró egyszersmind egész Afrika legmagasabb hegye.

Az ország vizgazdagsága igen jelentékeny. Legnagyobb tava a Victoria-tó 66.500 km² nagy. A Tanganyika tó 32.000 km², Njassa tó 27.000 km². E három tó együttvéve Magyarországnak több mint 1/3 részét tenné ki.

Folyói közül a Pangani, Wami, Kiugani Rufij, Ruaba, Rowuma, Malagorassi a legnagyobbak.

Hőmérséklete általában a forró időszak alatt kb. 29—30° C, míg a hűvös időszakban 23° C. Az évi maximum és minimum átlag 36—16° C. Éjjel leszáll néha 3—4° C-ra is a higany. Az esős időszak októbertől májusig tart.

Legelterjedtebb betegsége a malária, mely az Anofelesz moszkító szurása folytán az ember véérébe jutott paraziták következménye. Továbbá a visszatérő láz (Rücksollfieber), Dysenteria, a Victoria tó mellékén a négerék között föllépő álombetegség — Schlafkrankheit — a *Glossina palpalis* légy által a vérbe juttatott paraziták következménye.

Ami a növényzetet illeti, a partvidék nagy részén s a folyók deltáin a mangrove fák képeznek nagy erdősegeket.

A Kilima-Ndsáró hegységen az őserdőv egészen 3000 méter magasságig terjed. A csucsá ezen hegyóriásnak természetesen örökös hóval és jéggel van borítva.

Keletafrika gazdag mindenféle vadállatban. Az ország északnyugati részében a gorilla, a csimpánz, gyakori, de az egész gyarmaton el vannak terjedve, a kisebb majomfajok, pl. a kutyamajom.

A ragadozók közül leginkább a nagy mezőségeken otthonos a sakál, vadmacska, gepard, oroszlán, leopard, foltos és csikos hiéna és a vad kutyák csapatjai.

Veszedelemes a majdnem mindenütt elterjedt csecselég, melynek csipése a legtöbb házi állatra halálos következménnyel jár. A vidék gazdag még vadméhekben.

A lakosság száma 10 millióra becsülhető, mely legnagyobb részben „bantu“ néger.

A partvidéken egy kevert néger faj, a wasnaheli lakik, mely a bantu törzssel szoros összeköttetésben áll. Azonkívül a következő néger fajok az ország belsejében: A partvidékek mögött: a makonde, vamvera, vangindo, a vazaramo, vakami, vatuguru, vadoe, vakoere, vassagara, vazeguha, vanguru, vabondei, vadigo, vaschombaa, vapare és így tovább befelé még vagy 20.

Keletafrika közizgazgatása élén áll a kormányzó. Az ország 22 kerületre van beosztva.

A védőcsapat 14 századból és egy gépfegyver osztályból állott, melyben 2500 néger askari és 270 német szolgált. Ehhez jön még a rendőrcsapat 1720 askarival és 54. német.

A kormányzó székhelye Daressalam, 24.000-nyi színes lakóssággal, számos kormányzósági épülettel. Misszió, kereskedőházak, templom, iskola, kórház, szállodák s pompás tengerparti sétány van itt. Terjedelmes vasutállomás, kertek, parkok, melyek együttvéve Daressalamnak egy tökéletes európai város kinézését kölcsönzik.

A városnak villanyvilágítása, vízvezetéke van s kitünő egészségügyi intézményei. Hetenkint 4 különböző ujság is jelenik meg a városban.

Muanra és Bukoba között a Viktoria-tónál drótnélküli táviró állomás van.

Részlet egy afrikai őserdőből, ahol még ember nem járt. Az óriásikgyók és fenevadak tanyája.

A leopárd és óriáskigyó harca.

Éjjel 3 óra volt. Ez időpontban, amikor Kelet-afrikában minden becsületes európai és néger emberfia az igazak álmát alussza, e szokatlan időben, én 3 aszkáriból és 30 néger teherhordóból álló karavánommal törtetem előre a *Ruaha* folyó középső folyása mellett elterülő őserdőkön keresztül.

Másnap reggelre célnál kellett lennem Parancs: szokást bont, s az éjszakai nyugalmat föl kellett áldoznom.

Teherhordóim átkozott zajt csaptak. Kiabáltak, énekeltek, de korántsem jókedvből. 30 kilós teherrel a fejükön, erre nem is igen lehetett kedvük, hanem a vadállatok, kigyók, meg egyéb hasonló őserdei veszedelmek miatt.

E pokoli koncert dacára úgy tetszik, mintha távoli állati ordítást hallanék. Mennél tovább haladunk, annál erősebben hallatszik valami mély bődülés, amely — mint tisztán megállapítható volt, — leopárdtól származott. Egy dühös, félelmetes, végnélküli ordítás.

— *Chui Mbwana!*

Leopárd, uram — mondja egyik aszkárim.

— *Wanapigana labda!* — Verekednek talán egymással — mondja a másik.

— *Hapana!*

Kwambwa wamvitu! Nem egymással! Vadkutyákkal! — mondja az első.

Jó félórát mehetünk még, de tovább azután nem folytathattuk az éjszakai menetelést. Oly sűrű, bozotos, erdős helyekre értünk, hogy a sötétben lehetetlen volt tovább haladnunk. Tábort ütöttünk.

Másnap alig szürkült, már indultunk tovább.

Talán jó negyedórát mehetünk, amikor meglepett kiáltásait halljuk az előttünk haladó négereimnek.

— *Mbwana mkubwa! Mbwana mkubwa!* Uram!

Futva sietek előre s le nem írható meglepetéssel látom a következő borzadályos képet:

Egy része a bokroknak széttaposva, összegázolva s helyenként a fű földdel együtt föltépdesve. A szertegázolt földön fekszik *egy hatalmas leopárd*, teljesen összezúzva, összeropogtatva — holtan.

Nyakán mellén, derekán lenyomatai egy öldöklő kigyószoritásnak.

Pár méterre tőle egy fa alatt fekszik a gyilkos szörnyeteg, *egy óriáskigyó*, tátott szájában s részben már torkában s előtestében egy fiatal vadmalac.

A vadmalac hasonlóan, mint a leopárd, összenyomogatva, széjjellapítva s teste a kigyó nyálával bevonva. Az áldozattal nagyobb része már a kigyó gyomrában volt, de a malac feje, nyaka s mellső lábai még kikanaláltak a szörnyeteg szájából.

Megjegyzem, hogy ily állapotban az óriáskigyó magatehetetlen, minden támadásra képtelen s könnyen elpusztiható.

Ezt jól tudván embereim is, nosza botokkal rudakkal neki a kigyónak s a fejét teljesen szétverték, szétzúzták.

A kigyót hazavittem az állomásra, hogy a bőrét lenyuzassam. Pár centiméter híjján 6 $\frac{1}{2}$ méter hosszú

ságu példány volt. Testének az a része, hol a malac már benne volt, emberderék vastagságra dagadt meg.

A kigyó teste, háta, oldala csunyan össze volt harapdálva, tépve, szakgatva. Ugy látszik, hogy a leopárd nem egy könnyen adta oda életét.

A kigyó szájából kihuzott malac hátán a leopárd karmainak nyomát viselte.

A szörnyü éjjeli küzdelem a leopárd és óriáskigyó között a következő lefolyásu lehetett:

A leopárd fogott egy malacot s zsákmányával éppen odébb akart állni, mikor hirtelen és váratlanul, mint a kiszámíthatatlan végzet, a fák egyikén éppen prédára leselkedő óriáskigyó pillantotta meg a leopárdot zsákmányával. Rávetette magát s a zsákmányért folytatott halálos küzdelemben az afrikai őserdőknek két rettenetes fenevadja között — a szívósabb, a kigyó győzött.

Miután ellenfelével végzett, rablott zsákmányát éppen békeken el akarta költetni, mikor az ő végzete is beteljesedett, nagy ellensége — az ember személyében.

Az üvegszem.

Egyik tisztársamnak, G. főhadnagyának, ki egyik szemét már régebben elvesztette, üvegszeme volt. Egy izben parancsot kapott a kormányzóságtól, hogy egy katonai állomást építtessen a

gyarmat egyik pontjára. Tisztársam nagy ambícióval fogott hozzá a megbízatáshoz s folyton sarkalta az épület megépítésére kirendelt négereket a gyorsabb munkára.

Közben pár napra el kellett utaznia s összehívta a szerencseneket mondá:

— *Angalieni!* Ide figyeljete! Nekem pár napra el kellennem, de — ekkor a feketék legnagyobb ámulatára s megrettenésére, kivette jobb szemét s az asztalra tette, mondván: — de itt hagyom a szemem! Ez minden látni fog s elbeszél mindent, ha visszajövök! Jaj nektek, ha lusták lesztek!

Ezzel elment.

A derék négerek nagy buzgalommal dolgoztak reggeltől estig s ha kissé lankadtak volna, elég volt egy-egy félénk sandítás az üvegszemre s már folyt a munka tovább egész odaadással.

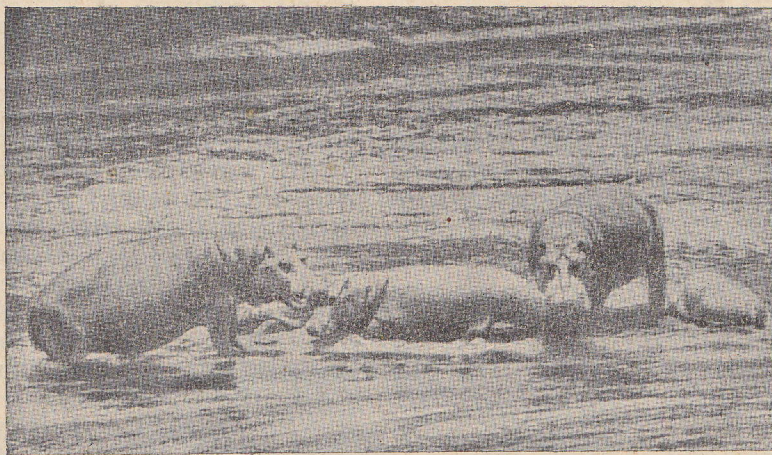
Mikor G. főhadnagy néhány nap múlva visszaérkezett, örömmel látta, hogy emberei milyen szorgalmasak voltak s meglegedetten illesztette szemét a szegény négerek nagy megkönnyebülésére — vissza szemüregébe.

Történt egyszer, hogy társamnak ismét el kellett az állomást hagynia s a korábbi jó sikertől buzdítva, ismét összehívta a szerencseneket s szemét az asztalra téve, figyelmeztette őket kötelességükre.

A vadak nagy savanyuan fogtak munkába. Félték a szentől, de a megfeszített munka sem izlett nekik.

Mikor azután néhány nap múlva bajtársam ismét hazajött, már messziről látja, hogy senkisésem dolgozik.

Rosszat sejtve, egyenesen a szem felé tart s elrőkönnyödve látja, hogy azt az egyik ravasz néger sapkájával — letakarta!

A vizilovak a parton játszadoznak.

Műsoron kívül.

Irta: HORACE PHILLIPS.

— Ez aztán az ügyesség! — szolt Callaghan cserkész a meggyőződés hangján. Én ugyan nem tudnám így megkeresni a kenyereket. Biztos, hogy kétszer is meghalnék egy nap.

A nyereg nélküli vakmerő lovaglás, amit a cirkusz üléséről nézett, merész módon véget ért és a hatalmas nézőközönség viharosan tapsolt.

— Mondd, Tony, — fordult az ír fiú cserkésztestvérehez, hát nem a legnagyobb dolog ez, amit valaha láttál?

— Valami remek! — szolt Tony Barlow, csokoládés zacskójába nyúlva. De ne feledjük el, hogy elhoztam a fényképezőgépet és szeretnék kint, a ketrecekben levő állatokról egynéhány pillanatfelvételt készíteni.

— De csak nem akarsz már most kimenni, Tony? —

— No, nem akarom megzavarni a mulatságot, — felelte Tony, de bizony meg kell kezdenem, ha még jó világitást akarok kapni. Mondok valamit, öregem: maradj te itt és én visszajövök a nagy indián jelenethez.

— No, azt már nem, — szolt Callaghan, nyomban felugorva. Gyerünk, Tony! Olyan kemény ez az ülés, hogy jó lesz egy kis séta.

A lehető leggyorsabban utat törtek a sűrű padsorok között és kijutottak a szabadba.

— Tim, — szolt Tony, ajkára harapva, ezt nem fogom elfelejteni. Én mégis csak önző vagyok!

— Ugyan, kérlek! Majd csak elfelejted, — válaszolta az ír fiú. Kíváncsi vagyok, tette hozzá körülnézve, van-e itt valaki a mieink közül? Ahá, egy máris van, Donald Stewart.

— Én meg Davy Jonest fedeztem fel, — kiáltott Tony, amint társával a gyepen futott. Tú-vitt!

Órsi hívójelükre a két cserkész, akik egy vándorketrec előtt álltak, amelyben vadállatok voltak, megfordult és kezükkel integettek:

— Vége az előadásnak? — kérdezte Donald, amikor négyen összejöttek.

Tony pár szóval magyarázatot adott és miután a csokoládés zacskó körüljárt s kiürült, megindultak a ketrecek felé.

A ketrecek kerekére szerelve, két sorban állottak a nagy réten, úgy, hogy a látogatók széles úton járhattak fel-alá közöttük.

— Ez az, Tony, — szolt Davy Jones, megállva az őserdei oroszánok aranyozott ketrecénél, ez neked való téma!

Tonynak nem kellett ezt kétszer mondani. A foglyok, egy pompás himoroszlán és a párja, szüntelenül fel-alá lépkedtek, de néha az egyik vagy a másik megállt egy pillanatra és a cserkészeket nézte.

A fiúk egyedül voltak, mert az előadás mindenkit a sátorponyva alá vonzott. Tony barátai kissé hátrább álltak, míg ő gépét előre tartva a keresőt vizsgálta, amely a helyes beállításra szolgál.

— Helyes, csak maradjatok nyugton! — mondta Callaghan a királyi párnak, amikor szembenézett velük. No, most igazán jó lesz, Tony!

Klipp!

— Hurrá! Tony, te egész ügyes —

Tim féktelen nyelve dadogni kezdett és egyszerre elakadt. Rövid, vészjósló csend állt be és aztán —

Egyszerre a rémület hangjai törtek elő a nagy oroszánketrecek felől. Ugyanabból az irányból sűrű füstfelhő emelkedett, amelyet a szél a ketrecek közötti útra hajtott.

A cserkészek észrevették a füstöt, mielőtt még kiáltozni kezdett ott egy asszony. Abban a percben tudták, mi történt.

A ketrecek mögött — köztük és a nagy vászon-sátor között — több vándorkocsi állott. Valahogy, észrevétlenül, tűz keletkezett, még pedig olyan tűz, amely igen jól égett.

Az asszony nem kiáltott újra; bizonyára uralkodott magán. De mialatt a négy cserkész körülnézett, hogyan segíthetne, még rémitőbb hang jutott a fülükbe. Zavaros kiáltozást és dobogást hallottak a nagy sátor belsejéből és egy pillanatig arra gondoltak, hogy halálos pánik tört ki. Azután a zaj éppoly gyorsan elült, mint ahogy előtört és a fiúk megkönnyebbülten lélegzetek fel. Nem volt az más, mint a tetszésnek egy szokatlanul zajos megnyilvánulása.

A sorban álló első ketrec mögé siettek és szíveik ismét megkönnyebbültek. Nem a vándorkocsik egyike égett, hanem egy nagy halom takarmány, amely meglehetősen száraz volt és, úgy tűzelt, mint egy kohó, amint a szél fujta.

A napfényben vöröses lángok táncoltak és a sűrű füst izzó szénapernyét vitt szét. Pillanatnyilag a kocsik egyike sem forgott veszélyben és a tűz aligha érthette el zsúfolt sátrat, de a ketrecek! A ketrecek tehetetlen foglyaikkal egymásután eléghetnek, ha csak nem viszik odább.

Két cirkuszi ember máris futva közeledett a gyepen. Tony Barlow pajtásaihoz fordult.

— Gyertek! — kiáltotta. Segítenünk kell! Ezek az emberek egyedül nem bírják.

A többi cserkész erre azzal felelt, hogy a sorban álló első utazóketrechez rohantak és mozgásba hozták. Szerencsére könnyű volt az; néhány majom volt benne és pár másodperc alatt elfutottak vele a fiúk.

Segítségüket szívesen vették az emberek, akik a ketrecekhez értek.

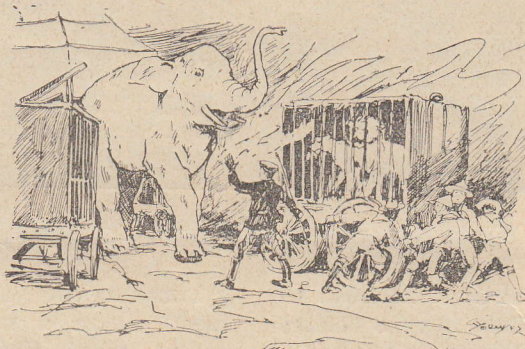
— Köszönjük, fiúk! — kiáltotta egyikük rekedten. Így kell ezt csinálni!

Az ember egy pillanatra eltűnt egy fehéres füstfelhőben, amelyet a szél a sziporkázó tűz felől elsodort. Majd egy heves szélroham széttépte a füstfeléget és a cserkészek a ketrec mellől, amelyet biztos helyre vontattak, látták, milyen lázasan dolgoznak az emberek. Egyikük ide-oda rohant, fadarabokat cipelve és túlva a kerek alá; a másik körüljárt, hogy lecsillapítsa a rémüldöző állatokat.

— Jaj, csak ne legyen riadalom! — lihegte Tony a cirkuszbeli népre gondolva, amely mit sem sejt a tűztől, amely alig száz yardnyira dühöng. Alig hogy félelmének kifejezést adott, döbbenetes láрма támadt.

A farkasok hosszan elnyújtott üvöltésével kezdődött, amelybe hirtelen a nagy oroszánok mély bőgése vegyült. Egyéb üvöltések és ordítások követték egymást, míg végül az egész állatsereglet teljes működésbe jött.

— Sebaj, nem kell félni, hogy meghallják a cirkuszban, — kiáltotta Davy, a walesi fiú és társaival a

A sorban álló első utazóketrechez rohantak és mozgásba hozták.

második ketrechez rohant, hogy elhúzzák azt. A fenevadak gyakran összeröffenek. Mindennap előfordul.

— Hál'istennek, ha ez így van! — felelte Tony. No, most rajta!

A második ketrec sokkal nehezebb volt. Egy termetes medve volt a lakója és a rácoszata igen tömör volt.

— Feküdj le! — ordított az egyik ember a vadállatra, amely idegesen himbálózott tágult orrcimpákkal és rémült szemekkel. Lefeküdni, Teddy! Gyerünk fiúk, ne törődjünk vele!

Nem is törődtek. A vad tekintetű állatot csak félszemmel figyelve, a cserkészek elfoglalták helyeiket és a ketrecet mozgásba hozták. Egy kis sietség és a barna óriás veszélyen kívül volt.

Most azonban a harmadik ketreccel kellett elbánni, amely a hímoroszlánt és nőstényét zárta magába.

A négy cserkész egy pillanatra zavartan torpant meg. A ketrec mögé jutni lehetetlen volt! A tűz lángjai már-már a faszerkezetet nyaldosták és a hőség meg a füst lenyügöző volt. Az pedig rendkívül veszélyesnek látszott, hogy az elülső kerekeket próbálják mozgásba hozni.

A fenevadak már nem voltak többé engedékeny foglyok; a tűz — a dzsungel lakóinak legnagyobb ellensége — közvetlen közelben dühöngött és mind a két állat őrzöngött a rémülettől. Az oroszlán, pompás sörényének minden szálát vadul felborzolva olyan volt, mintha pár másodperc alatt félelmetes arányokra nőtt volna. Párja izzó szemekkel, fogvicsorgatva járt fel és alá.

Az őt felkapott egy heverő cserkészbotot és a rácsot verte vele, majd a lehető legerősebben kiáltott a vadállatokra; de ezek annyira meg voltak kergülve, hogy ennek az eljárásnak nem volt semmi hatása.

— Nem, ne nyúljanak hozzá! — kiáltotta az ember, amikor a fiúk a kerekekhez közelítettek. Fogják meg a másik végét; én maradok itt elől.

Egy szempillantás alatt engedelmeskedtek a fiúk, de lehetetlen volt jól megfogni a súlyos alkotmányt. Volt azonban azon néhány horog. Tony lerántotta nagy cserkésznyakkendőjét és köteléket sodort belőle. Barátai ugyanezt tették és a horgokon áthurkolt erős kötelé-

kekkel, úgy látszott, jobban el lehet húzni a ketrecet.

— Kész? — kiáltott elől az ember. Rajta!

Nekifeküdtek mind együtt és a ketrec eresztékében recsegve, pár hüvelyknyire elmozdult. De bármily bátran küzdöttek és erőlködtek a cserkészek, nem bírták mozgásba hozni. Ujra megakadt és ugyanekkor új hang járult a riadalomhoz. Valaki ordított: Vigyázat! és amikor a fiúk felnéztek, egy elefánt óriás alakját látták alig tizenkét yardnyira.

A nagy állat teljesen elveszítette önuralmát, ez nyilvánvaló volt. A tűz megrémítette és vakon rohant feléje.

Ekkor a cserkészek olyan látványnak lettek a szemtanui, amelyet soha el nem feledhettek. Látták, hogy az az ember, aki velük jött, gyorsan az elefántra, majd még gyorsabban rájuk pillantott. Teljesen világos: egyetlen gondolata most az ő biztonságuk volt. Egy botot megragadva, előrelépett és vadul hadonászva ordított a nehéz állatra.

A cserkészek úgy érezték, hogy az ember cselekedetének valami bűvös ereje volt, amivel megfékezte az elefántot, de nem vetettek rá még egy pillantást. Egy útemre megrántották a ketrecet és a foglyok mozgásával vagy kitolt karmaival mit sem törődve, egyesült erővel sikerült nekik a súlyos járómű felett urrá lenni.

— Még egyszer! — kiáltotta Tony.

A ketrec mozgott, recsegett és rázkódott az egyetlen talajon, — végül is biztonságban volt.

*

Alig két perccel később tódult ki a vidám közönség a cirkuszsátorból. Bár a veszély már elmúlt, a tűz még pusztított. A nép messziről bámulta és az arcok ijedelmet tükröztek. Észrevették a ketreceket, amiket elhurcoltak és ráeszméltek, hogy mialatt ők a sátorban a látványosság tétlen nézői voltak, kívül néhányan úgy dolgoztak, mint megannyi hős.

És kik voltak?

— Valami cserkészfiúk —, ez volt minden felvilágosítás, amit a cirkuszi emberek adni tudtak. Még a helyi sajtónak sem sikerült többet kiderítenie.

Tony és pajtásai erre nagyon vigyáztak ám!

Fordította: Kápolnai József.

A mi vetésünk.

A hegyek fölött már vig szelek dalolnak,
Bujócskát játszik a felhők mögött a nap.
Megjön a tavasz és beköszönt maholnap.

A rétek dús ölet ellepik a gólyák,
A friss barázdában elfekszik már a nyul
S pacsirta köszönti az egek lakóját.

Minden olyan fényes, ragyogó ébredés,
A téli halálból az élet-tavasza...
Sercenve nő kint a határban a vetés.

De a mi vetésünk eléri e sorsát?
Mert hát, Uramisten, a mi vetésünket
Jeges, csipős szelek de gyakran paskolják.

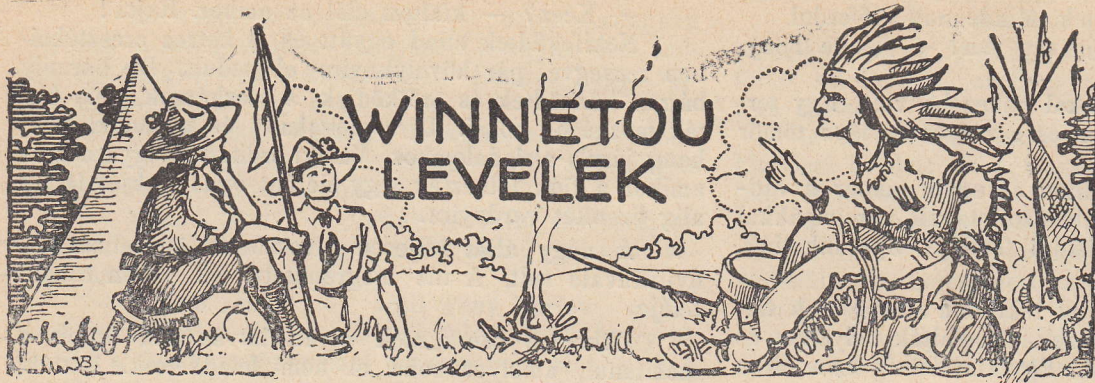
Birodalmadban tán nem ügyelnek arra,
Mi történik itten és ezért szakad rá
Mindig olyan korán az ősz a magyarra.

A mi vetésünket nem éri a penge,
A mi vidékünket elkerüli a nyár.
Kezed ezt a népet, Uram, de megverte.

Megverte, de mégse küldi a halálba,
Ugye Uram, mert mi azért egyre hisziünk
Egy dús, kalászttermő, Istenáldott nyárba,

Amikor a gazda süvegét levéve
Rakja oda első, megszegett kenyerét,
Békétlenek atyja, trónusod elébe.

Ifj. Bódy Zoltán.

Az önvédelem iskolája VIII. „Ha kell, hát boxolj!”

„Minden rossznak megvan a jó oldala” — erre a mondásra kell gondolnod, ha véletlenül látsz egy úgynevezett ökölvívó mérkőzést, melynél két tántorgó alak igyekszik egymásra minél nagyobb ütést, lehetőleg úgy, hogy igen fájdalmas legyen, ha aztán sikerült egy ilyen ütést elhelyezni, a másik szédelegni kezd, vagy épen a földre zuhan, akkor a nézőközönség tombol és ujjong. A győztes pedig fáradtan, tántorogva hagyja el a mérkőzés színterét, — a „ringet”, — fájó ütések helye sajog, túlerőltetett szíve kalapál, tüdeje zihál: de ő a győztes, akit mindenki irigyel.

Ez azonban az éremnek csupán egyik oldala. Csak bizonyos országokban — ott ahol az ökölvívás pénzkereset és vásári szórakozás — csupán ott van ez így. Azoknál a nemzeteknél, ahol az ökölvívás sport, még pedig nemzeti sport, ott az ilyen „mérkőzés” botrányba fullad, ha a bíró idejében véget nem vetne az állati viaskodásnak. Ha látunk olyan edzett fiatalembereket, akik vasárnap délután kimennek a hegyekbe, teletüdővel szívják a friss levegőt s testük-lelkük edzésére felveszik a boxezyüt, akik férfias bátorsággal tanulják ellenfelük ütéseit, felszisszenés nélkül elviselik s lehetőleg kétszerannyival viszonozzák; akikben keménnyé fejlődnek az izmok, akikben acélossá keményedik a tekintet, akikben nem a másik legyőzése, hanem saját testének kifejlesztése a cél, akinek kezei nem ellenfelének ártására képződnek ügyessé, izmossá, hanem azért, hogy ha kell magát és másokat veszélytől-bajtól megvédeni: akkor egész más színben, egész más megvilágításban látjuk a boxolást.

A Nagy Főnök biztos abban, hogy cserkésztestvérei közül mindenki így fog boxolni, ezért ösmerteti nyugodtan az önvédelemmel kapcsolatos tudnivalókban a boxolást is.

Boxolni kétféleképpen lehet: sportszerűleg, párnázott bőrkezyüvel, szabályos rövid menetekben, bíró szeme előtt és lehet csupasz ökölrel, bíró és szünetek nélkül akkor, ha ezt önvédelemből tesszük: hirtelen támadásnál a védekezésre ez a legalkalmasabb módunk.

A kérdés most már az, hogy a cserkésznek önvédelemhez szükséges tudnivalóit melyik boxolás foglalja jobban magában? Erre azt a választ adhatjuk, hogy — csodálatosképpen — a kezyüis boxolás a szabályos ökölvívás.

Nehéz azt egyszerűen megmagyarázni, miért van ez így. Valahogyan úgy áll a dolog, hogy aki fából palotát épített, az tud gunyhót is összeállítani; aki a magas hegyek ormain puskavégre keríti a kőszáli sást, az az alacsonyabb régiókban tanyázó hegyi kecskét is zsákmányul ejti; aki 8–10 méter mélységből naponként felhossa a gyöngykalapokat, az fuldokló embert is ki tud menteni.

denesetre néhány hétig hasznavehetetlen marad. Ugyanaz a helyzet, mintha csak a palotaépítéshez állandóan használható szerszámaink a gunyhóépítésnél elkopnának; mintha hegyi kecske vadászat után két hétig feküdnünk kellene; mintha gyöngyhalászatra minden nap lenne alkalmunk, életmentésre csupán egyszer egy évben. Ha ehhez hasonlóan egyszer egy évben támadnának meg s csak akkor tanulhatunk boxolást, ez édeskevés lenne, viszont, ha hetenként néhányször kezyüvel trenirozunk, csakhamar megfelelő készséget sajátítunk el. S amikor párnázatlan öklök nélkül kell majd védekeznünk, tudni fogjuk a teendőket, habár számítottunk arra, hogy öklünk esetleg hosszabb ideig fájni fog.

A boxolásnál a *támadásra* háromfajta ütés szolgál: az *egyenes*, a *horog-* és a *lengőütés*.

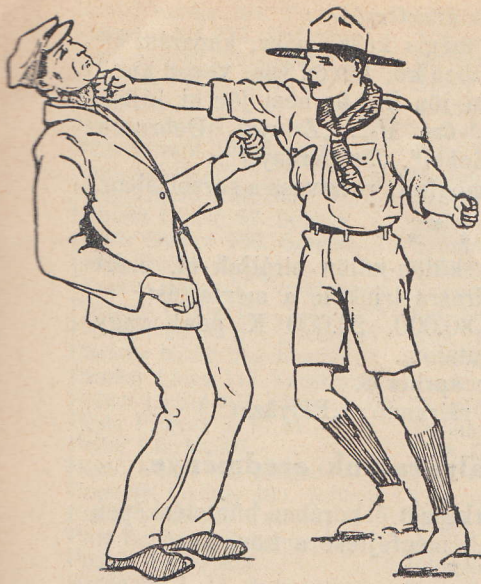
Az *egyenes* az az ütésfajta, amit a hozzá nem értő boxolásnak nevez: saját mellüktől ellenfelünk felé taszítjuk öklünket (l. 1. ábra).

A *horog* az olyan ütés, melyet behajlított alkarral úgy adunk, „akasztunk le”, hogy nem csak a kar lendülete fekszik benne az ütésben, hanem az egész válltesté is. Ezek az ütések a legveszedelmesebbek, mert ezekben van a legnagyobb erő (l. 2. ábra).

A *lengőütés* az olyan ütés, melynél öklünket nyújtott karral ellenfelünk felé lendítjük, mintha kezünk kő, karunk pedig rákötött zsinag lenne (l. 3. ábra).

Akár kezyüben, akár pusztá ökölrel dolgozunk, egyformán fontos a helyes ököltartás. A sikerhez tartozik, hogy öklünket csupán az ütés pillanatában szorítsuk össze kőkeményre, különben a folytonos szorítástól hamar elernyed izomzatunk (l. 4. ábra.) Öklünk találási helye a nyíllal jelölt rész.) Az ütés hatását pedig nem az állapítja meg, hogy milyen erővel ütünk, hanem annak gyorsasága. Így van aztán, hogy gyöngébb emberek játszi könnyedséggel győzhetik le a náluk sokkal hatalmasabbakat. Épen úgy, mint a tíz centiméterről leejtett liszteszsákot mindenki megbír, de egy kilós téglát 8 méter magasról már kevés ember. Ez a magyarázata, hogy látunk néha könnyű embert a hatalmas ütéstől a ring másik oldalába repülni, anélkül azonban, hogy valami komolyabb baja történnék, viszont a kicsi ütéstől a hatalmas ellenfél mint egy darab fa esik össze.

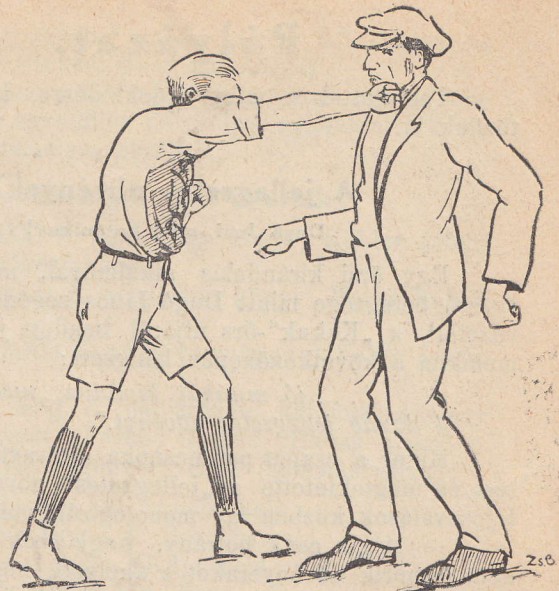
A támadásra a fenti három ütés szolgál, a *védelemre* azonban sokkal több mód nyílik. Általában tekintetbe veszi a boxolásnak a védelme azt, hogy a viharok a fiatal fák jobban ellenállnak, mint az öregek. mert igaz, hogy gyöngébbek, de hajlékonyak s a legvadabb szélben is csak meghajolnak, de nem törnek. Ha a fehérarcúak az elszabadult tűzparipát meg akarják fékezni, nem lassózzák meg, mint a vörösbőrűek musztangjaikat, hanem megfékezésére egy másik mozdonyt

1. ábra. Az egyenes.

2. ábra. A horog.

3. ábra. A lengő.

használnak. Ezt nem indítják vele szembe, még csak nem is állítják meg a sinpáron, hanem elindítják az elszabadult tűzparipa előtt. Csak valamivel halad lassabban s mikor egymás mögött mennek, az első fékezésével lelassítják a menetet, a két mozdony zökkenés nélkül egymás mellett fut s kezelői átmászhatnak leállítani a gépet. Ha nem vele egyirányban indították volna el a mozdonyt, a megvadult tűzparipa összetörte, szétzúzta volna azt. Ugyanígy van a boxolásnál is. Hátraugrással, oldalugrással, hátrahajlással kell elkerülni, de legalább is mérsékelni ellenfelünk ütését.

A boxolásnál szabály: egyik kezünk támad, a másik véd. Erős támadásnál mindkét kezünket összpontosíthatjuk magunk előtt, ezekkel tompíthatjuk vagy tehetjük ellenfelünk ütéseit ártalmatlanná. A védekezésnek egyik módja az is, hogy vállaink felhúzásával egyik legkényesebb testrészünket, az állunkat védjük. Ha lengőütést irányítanak fejünkre, fejünk lehajtásával,

egyenes és horogütés alkalmával pedig guggolással kerülhetjük ki ellenfelünk támadását.

Boxmérkőzéseken használatos mód, melyet leginkább a gyöngébb vagy fáradtabb ellenfél használ, hogy olyan közel megy ellenfeléhez, hogy az erősebb ütést ne tudjon rámérni s karjaival szinte lefogja ellenfele kezeit.

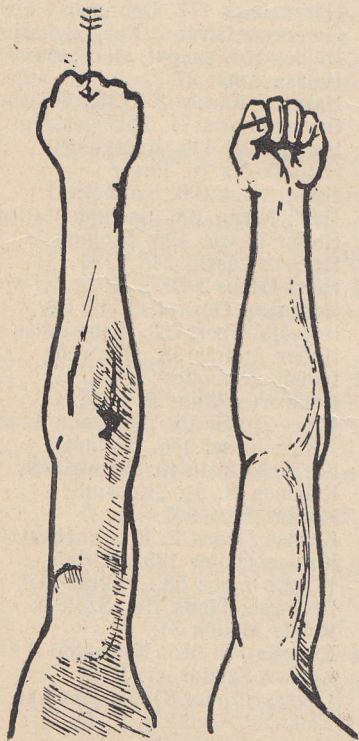
Az ökölvívó mérkőzés persze nem áll egyes ütésekben és utána következő szünetekből, hanem állandóan követik egymást a sorozatos ütések és gyors támadások és ezzel egyidejű védekezések. A cselek nagy szerepet játszanak s a taktika, igen nagy jelentőséggel bír.

Az eddigiek ösmeretében az a kérdés, hogyan kell boxoló ellen védekezni és boxolással ártalmatlanná tenni valakit. Boxoló elleni védekezésben két eset lehetséges: vagy tud ellenfelünk boxolni vagy nem. Hogy ellenfelünk jobban tud vagy mi nem tudunk boxolni, akkor két kezünkkel elkapjuk a felénk sujtó öklöt s további ütések ellen részben azzal védve magunkat, tetszés szerint alkalmazunk valamilyen megfelelő fogást. Igen jól bevált ilyenkor a ránk nagy lendülettel támadó boxoló elé tartani felemelt lábunkat, azzal hasbarugni.

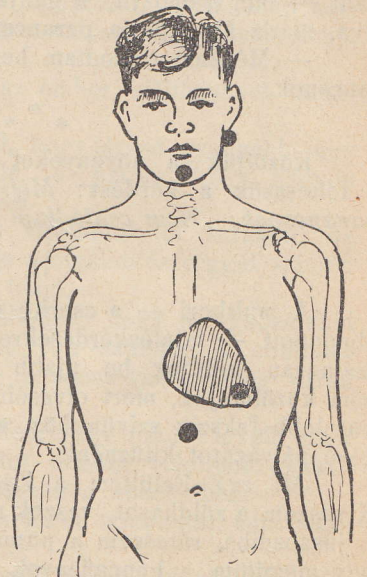
Ha mi akarunk boxolással védekezni, meg kell fontolni, hogy egyáltalában nem mindegy, hová ütünk. Vannak az emberi testnek olyan helyei, ahol a legerősebb ütés sem okoz mást, mint kék foltot, vannak viszont olyan helyek, melyekre alkalmazott gyengébb ütés is eszméletlenséget, „kiütést“ vagy eredeti nevén knock-out eredményez. Ilyen helyek: az áll, a fül mögötti rész, a szívgödör és a szív csucsá. Szabályos boxmérkőzéseknél övonalon alul nem szabad ütni, itt a hasnak minden részén okozhatunk eszméletlenséget (1.5. ábra).

Az indián önvédelemhez tartozik, hogy minden cserkész tudja alkalmazni a három tipikus boxütést: az egyenest, a horgot és a lengőt és tudjon védekezni: hátra-, oldalugrással, hátra- és lehajlással, vállfelhúzással, kézzel és guggolással. De ezeknek tanulásánál nem a másoknak fájdalomkozás, nem a durvaság, hanem a magasabb hivatás, az alkotás és a felebaráti szeretetnek kell a vezető gondolatnak lenni, mert kitűzött kemény utunkon ideáljaink, életünk, vagy mások élete megmentésére szükség lehet az önvédelem iskolai tudnivalói közül a boxolásra is. Ezért a fenti háromért — ha kell, hát boxolj!

Ezt üzeni neked
Winnetou,
a Nagy Főnök.

4. ábra. Helyes ököltartás.

5. ábra. Knock-out helyek: fültő, állcsucs, szívcsucs és szívgödör.

Pályázat.

Tekintettel a nagy érdeklődésre, két pályázatot tüzünk ki.

I.

A jellegzetes növények.

Dugó Jani, mint botanikus!

Egy őrsi kirándulás alkalmával, melyet az őrsvetető betegsége miatt Dugó János segédőrsvetetőjelölt vezetett, a „Kakuk“-őrs utjáról beadott jelentés utolsó mondata a következőképen hangzott:

„...jó munkát kívánva, mellékelünk 4 darab jellegzetes növényt.“

Mikor a csapat parancsnoka elolvasta ezt a jelentést és megtekintette a „jellegzetes“ növényeket, némi fejszóválások közben így monologizált magában:

— Mégis csak botrány, hogy ezek a „Kakukok“ nem ösmerik növényeinket s ahelyett, hogy ezt tisztességesen bevallanák s így mód lenne rá, hogy a Nemzeti Nagytáborig növényismeretre tanítsam őket, egyszerűen alája írják, hogy „jellegzetes“. Hát bizony ez úgy látszik, inkább a „Kakukok“-ra jellegzetes.

— De parancsnok ur, kérem, én akár azonnal megnevezem azokat — hangzott egy vállalkozó csengésű hang.

— Jól van, Jani fiam, tedd meg. Legalább bizonyítod, hogy eddig félreismertelek.

— Jani — talán nem is kell mondanunk, hogy Dugó

Jani — megszámozva, a gyűjtött növények neveit aláírva, máris átnyújtotta parancsnokának az ivet.

— Mégsem csalódtam benned — mondta a parancsnok.

* * *

Közljük a növényeket Janika megnevezéseivel s feltesszük a kérdést: *Miért mondta Janikának a parancsnok: „Nem csalódtam benned!“*

II.

A multkori — a cserkészlet őskorában büntetésből elmondott — találókérdésekre élénk visszhang támadt; számosan küldtek be újabb kérdéseket. Valamennyit nem közölhetjük, mert olvasóink testi-lelki jóléte sokkal közelebb fekszik szívünkhöz, semhogy például a következő pályázatot kitűznénk:

Mi ez? Felültem a Zugóra, elmentem Zajgóra. Kiveszem a zöldhasut, veszek rajta vörösdit s beleteszem a juszodiba, ráteszem a puposdit; odajön a szőröske, úgy megütöm a kenceficével, hogy fölszalad a högy-pörölyre ???

(Megfejtését közöljük a Szerkesztői üzenetekben.)

Ellenben kitűzzük a következőket:

1. Nem viszket, mégis kusz, mász, kaparász?
  2. Fában víz, vízben kő, kövön vas, vason hus?
  3. Ha kijön, nem jön ki; ha nem jön ki, kijön.
- (Beküldők: „Rigó“-őrs 162. „Zrinyi“, Debrecen és Banoss Ernő 238. „Lehel“, Jászberény.)
Aki csak egyet is megfejt, résztvesz a sorsolásban.

* * *

Mindkét pályázatot külön-külön bíráljuk el, ezért lehetőleg két külön papírosra írjuk le a megfejtést.

Jutalom: 50.000, 30.000, 20.000 K pénz vagy könyv és 5 drb. könyvjutalom.

Pályázati határidő: április 5.

(A borítékra kívül ráírandó: „Pályázat“.)

Találókérdés pályázatunk eredménye.

A legrégebbi, a cserkészlet őskorában büntetésből elmondott találókérdések megfejtése a következő:

1. Nadrág.
  2. Lyuk.
  3. Suszter ül egy háromlábú széken s sonkát eszik.
- A bejövő kutya kiragadja kezéből, mire ő székét a kutya után hajítja. Erre a kutya elejti a sonkát, a háromlábú székeknek azonban kitörik az egyik lába.

* * *

Örömmel állapítjuk meg, hogy amikor a Magyar Cserkész egymilliós pályadíját kinttette, hogy ezzel eldöntse, kik a legszorgalmasabb olvasóink, igen sokan ragadták meg az alkalmat annak bebizonyítására, hogy hű olvasóink közé tartoznak.

Pályázatunkra 199 helyes megfejtés érkezett be. Helyesen fejtették meg:

Agárdy Jenő 2. Rozgonyi-raj	Fecske-őrs 311. „Vörösmarty“
Anonymus 82. Szeged	Fehér Kálmán 183. Szeged
Ágoston 82. Szeged	Fehér István 183. Szeged
Bablna Lajos 28. Pesterzsébet	Fehérszarvas-őrs 52. „Attila“ Szombathely
Bagoly-őrs 42. Győr	Ferenczy Bertalan 19. „Bükk“ Miskolc
Bagoly-őrs 52. Szombathely	Fromm Tibor 50. Szombathely
Bakonyi László 82. Szeged	Gaal Károly 171. Debrecen
Balogh Mihály 172. Debrecen	Garzó Imre 172. Debrecen
Bamberger Béla 2. Rozgonyi-raj	Gerencsér István 2. Rozgonyi-raj
Banoss Ernő 298. Jászberény	Hajdu, 166. csapat, Debrecen
Baracsi István 956. Nyirbátor	Halász Antal 27.
Bartalits 15.	Haraszti Károly 2. B. K. G.
Bay Lóránt 3. R. M.	Harmadik-őrs 71. Zalaegerszeg
Bán Alfonz 320. Nimród	Harkay Pál 118. Kecskemét
Beszer Jenő 3. R. M.	Hatodik-őrs 16. Fásor
Bethlen Iván 2. B. K. G.	Hauk Antal 196. Szolnok
Bohdaneczky Imre 82. Szeged	Hauk István 196. Szolnok
Bojt Lajos 74. Nagykanizsa	Hutler László 196. Szolnok
Boldni Miklós 196. Szolnok	Hercsik László 248. Ózd
Bradács János 307.	Hiesz Dénes 2. BKG. Rozgonyi-aj
Csáthy Ferenc 172. Debrecen	Hoffmann Géza 2. B. K. G.
Csávás István 203. Kisujszállás	Horváth Albert 203. Kisujszállás
Czakó József 111. Hmvásárhely	Huber András 38. „Honvéd“ Ivóház „Subotica“
Czeiner Géza 2. B. K. G.	Kaldrovits János 2. B. K. G.
Cziglényi Ádám 266. Budafok	Kalix Zoltán 15. „Bethlen“
Czibalmos László 183. Szeged	Kádár József 196. Szolnok
Csörgey Endre 213. Eöer	Károly Kálmán 49. Szombathely
Chovanetz József 3. R. M.	Kelemen N. 31. „Kossuth“
Daru-őrs 35. Jedlik Ágost, Győr	Kovács Béla 307.
Deák Ignác 171. Debrecen	Kovács Dénes 2. Rozgonyi-raj
Degré Alajos 2. B. K. G.	Kovács Gábor 175. Békés
Dehény Kálmán 5.5. Szeged	Kovács Lajos 58. „Hollós M.“
Dömel Zoltán 27.	Kromcsik János 196. Szolnok
Dubovitz Dénes 2. Rozgonyi-raj	Kuhár Miklós 31.
Dusa Lajos 112. Hmvásárhely	Kulcsár Pál 955. Nyirbátor
Első-őrs 16. Fásori es.	Kurucz Sándor 47. Pécs
Első-őrs 190. Debrecen	Lovassy Andor 85. Sz.-fehérvár
Első-őrs 167. „Iryni“ Debrecen	Linkhaub Gyula 3. R. M.
Főry Miklós 50. Szombathely	Magyar Sándor 16.
Eröss János 154. Eger	Mannó Sándor 2.
Farkas-őrs 19. „Bükk“ Miskolc	
Fecske-őrs 28. „Szent István“ Pesterzsébet	

Markó Károly 261. Vác
 Második-örs 172. Debrecen
 Menyödörgös „Subotica“
 Mihályfi Pál 2. B. K. G.
 Mollináry Lajos
 Mudray István 314.
 Nagy Iván 2. Rozgonyi-raj
 Nagy Lajos 175.
 Nagy László 558. Bihar
 Németh László 67. Sopron
 Ökrös Sándor 550. Szeged
 Örley Dénes 203.
 Ötvenes Hunyady, Szombathely
 Parragh Gyula 15. „Bethlen“
 Parragh Dezső 15. „Bethlen“
 Pászthy N. 52. Szombathely
 Pásztor Lajos 118. Kecskemét
 Percz László 203. Kisujszállás
 Pesta Frigyes 3. R. M.
 Pethe László 307.
 Pethő Dezső 82. Szeged
 Popovits György 19b. Szolnok
 Pusér Miklós 2. Vass-raj
 Purk Endre 2. Rozgonyi-raj
 Puskás Lajos 203.
 Rasperger I. 48. Szombathely
 Réder Károly 82. Szeged
 Rajovszky Sanisló 315.
 Róka-örs 52. Szombathely
 Ruzsák Endre 213. Eger
 Ruzsinszky László 146. Tata-
 bánya
 Sarkady László 142. Debrecen
 Sas-örs 52. Szombathely
 Sas-örs 203. Kisujszállás
 Sas-örs 50. Szombathely
 Sápadtarcu 82. Szeged
 Schlachta Károly 3. R. M.
 Schäffling Jenő 175. Békés
 Schwartz László 558. Sarkad
 Sellner Lajos 25. Szent Imre
 Sirály-örs 160. Mátyás király
 Sirály-örs 16. Fásor
 Sima Imre 2. B. K. G. ,

Siegl Tibor 306.
 Sólyom-örs 50. Szombathely
 Stefanics Lajos 48. Szombathely
 Szabó Ferenc 31. „Kossuth“
 Szabó N. 32j. „Nimród“
 Szécsény Ferenc 216. Nágykörös
 Szép Pál 19j. Szolnok
 Szeremley Zoltán 203. Kisujszállás
 Szinay András 27.
 Szilvassy Lajos 31.
 Szorády Ferenc 135.
 Szőke Balázs 270. „Hajnal“
 Szurmay Lőrinc 196. Szolnok
 Szijs Géza 50. Szombathely
 Szijs Tibor 50. Szombathely
 Tarnóczy N. 2. B. K. G.
 Tessényi Pál 154. Eger
 Timpfi Alajos 555. Szeged
 Torma József 3. R. M.
 Tóth Dániel 196. Szolnok
 Tóth Ferenc 213. Eger
 Tromay Zoltán 152. Kecskemét
 Unger Zoltán 49. Szombathely
 Vaday Sándor 203. Kisujszállás
 Vadgalamb-örs 50. Szombathely
 Vadgalamb-örs 245. Pestujhely
 Varga Zoltán 154. Eger
 Vajda István 92. Makó
 Varkuts József 82. Szeged
 Várady Ferenc és Dezső 114.
 Kispeszt
 Varannai István 3. R. M.
 Végh Miklós Szombathely
 Vétek György 653. Kaposvár
 Vince István „Szent Imre“ cs.
 Csongrád
 Wallnahrenstein Frigyes 89.
 Nyiregyháza
 Weibel Béla 550. Szeged
 Ifj. Wieland Gyula 236. Sarkad
 Wittmann Marcell 3. R. M.
 Zserkó Lajos 111. Szombathely
 Zsigmond László 50. Szombathely
 Zsigmond Zoltán 50. Szombathely

A székesfehérvári cisztercita főgimn. „85. Zrinyi“ csapatából a következő tömeges megfejtes érkezett be:

Ármos István	Köhler Albert	Seybold Géza
Burján Imre	Kuhorelly József	Sinkovics István
Eisenbarth Tamás	Lukács László	Sostarits Vilmos
Hasenfratz János	Molnár Jenő	Sterneczky Lajos
Hsimán Sándor	Nagy István	Sulyok János
Kazinczy László	Pánczél Lajos	Szabó Miklós
Kerekes Lajos	Rajna Gyula	Szabady Tibor
Kesserű József	Romony Jenő	Tungler Antal
Kovács Géza	Rumpf József	Türy Árpád
Kovács Lajos	Sólyom-örs	Zalka Zsigmond

Pályázatunk eredménye városok szerint:

Legtöbb pályázatot küldött be *Székesfehérvár*, amelyik 32 pályázattal van képviselve.
 2. *Szombathely* 25 pályázattal.
 3. helyen áll *Szeged* 23 pályázattal.
 4. Debrecen 18 pályázó.
 5. Szolnok 9 pályázó.
 6. Kisujszállás és Eger 8—8 pályázó.
 7. Pesterzsébet, Hódmezővásárhely, Győr, Miskolc, Kecskemét 4—4 pályázóval.

Pályázatunk áttekintése csapatok szerint:

1. A „85. Zrinyi“ csapat (Székesfehérvár) 32 pályázattal.
 2. B. K. G. 19 pályázattal.
 3. 50. „Hunyadi“ (Szombathely) 11 pályázattal.
 4. 3. R. M. 82. „Zrinyi“ (Szeged), 196. „Damjanich“ (Szolnok) 9—9 pályázóval.
 5. 203. „Boesckay“ (Kisujszállás) 8 pályázóval.
 6. 172. „Erő“ (Debrecen) 5 pályázóval.
 7. 15. „Bethlen“, 16. „Fasori“ és 31. „Kossuth“ 4—4 pályázóval.

8. 27. „Br. Eötvös“, 154. „Dobó I.“ (Eger) és 175. „Boesckay“ (Békés) 3—3 pályázóval.

A kisebb számmal résztvevő csapatok neveit nem közöljük, de az egymillió pályadíjra nyilvántartjuk s a negyedévi kimutatásban közöljük.

Sorsolás után díjat nyertek:

I. díj (50.000 K pénz vagy könyv) Köhler Albert
 85. „Zrinyi“, Székesfehérvár.
 II. díj (30.000 K pénz vagy könyv) Markó Károly
 261. Vác.
 III. díj (20.000 K pénz vagy könyv) Fehér István
 183. Szeged.
 Azonkívül még 5 pályázónak küldünk egy-egy szép jutalomkönyvet (Farkas Gyula: „Hadak útján“ c. nagyszerű 16 ives regényét). Ezek (sorsolás után):

Bagoly örs 52. Szombathely,
 Kovács Dénes 2. Rozgonyi raj,
 Percz László Kisujszállás,
 Tessényi Pál 154. Eger,
 Daru örs 35. Győr.

Bölcs mondások egy német sí szakkönyvből.

A jó sífutó csendes és fut, a rossz síelő örökké a többieket oktatja.

Te mindig fölényesen mosolyogsz azon, aki a hóban fekszik? Mióta van az, hogy a deszkáid oda visznek, ahova akarod?

Ha valaki kérdez, milyen messze ugrasz, előbb gondold meg, hogy egyáltalában szoktál-e ugrani.

Te kezdő vagy? Szégyen, ha valaki ezért szégyenli magát.

Ha valamit tudni akarsz, csukd be szádát és nyisd ki szemedet.

„Tulajdonképp először telemarkot és krisztiániát kellene tanulni“ mondja az egyik, akinek lábán ép először van sí. Mindenesetre hasznos volna, ha a gyermekek születésükkor magasabb egyetemi ismereteket hoznának magukkal.

Ha valaki a havon teljes címmel bemutatkozik neked: kerüld az illetőt; ha valaki csak nevét mondja és emellett a sí farát összeüti: légy óvatos; ha te valakinek, akivel gyakrabban találkozol, harmadnap sem tudod se nevét, se hivatalát; valószínűleg kiváló fickó, barátságát szerezd meg.

Nem kötelező, hogy az ember síöltönyével társadalmi állását elárulja.

Ha a túrán észreveszed, hogy társad gyengébb, úgy fölényedet ne éreztesd vele, de azt se, hogy nagyon figyelmes vagy vele szemben.

Az egoisták nehezen viselhetők el túrákon, de határtalan kedvességgel és szolgálatkészséggel szintén idegessé lehet a többieket tenni.

Ha valakitől megtudakolod, hogy a legközelebbi vasutállomásig mennyi időre van szükség és elindulsz a közölt idő felével előbb: a vonat valószínűleg orrod előtt fog elindulni.

Te azt hiszed, hogy nem vagy hiu? Figyeld csak meg magadat! Lendületeidet mindig véletlenül akkor csinálod, mikor emberek vannak a közeledben.

Az asztalnál másról is lehet társalogni, mint síkötésekről.

Minden símozdulatot más havon tudunk többnyire jobban csinálni.

Fordította Gundrum Kázmér.

Késes kapcsoló.

Ha szabad antennánk van, igen ajánlatos a készülék és az antenna közé antenna-átkapcsolót felszerelni, nehogy viharok alkalmával esetleg villámcsapástól tönkremenjen készülékünk. A rádiótechnikában erre a célra a kétkarú késes kapcsolót használjuk. Ez áll 2 rugalmas rézlemez által alkotott kontaktusból és egy meg rögzített pont körül forgó 2 rézkésből, melyet szigetelt karral kell beszorítani a rugalmas lapok közé. A késekhez vezetjük az antennából jövő vezetéket, a kontaktusok egyikével a készüléket, a másikkal a földvezetéket kötjük össze. (A készüléket külön földeljük.) Ha használjuk a készüléket, akkor az antennavezetéket összekapcsoljuk a készülékkel, vihar esetén a földvezetékekkel. Így elkerülhetjük a villámcsapástól származó károkat.

A rádiórendelet.

Kivonat a m. kir. kereskedelemügyi miniszternek az 1925. évi 32,250. számú rádiórendeletéből.

(1) A magyar állam területén mindenkinek, aki rádióberendezést akar létesíteni és üzemben tartani, a kereskedelemügyi miniszter előzetes engedélyét kell megszerezni.

(6) Az engedély az engedélyokiratban meghatározott időre, legfőljebb azonban 10 évi időtartamra, mindenkor az illető naptári évi végéig terjedő hatállyal adható, azonban e határidő lejártá előtt az engedély megújítható, illetve meghosszabbítható.

(22) Kizárólag vételre szolgáló rádióberendezések létesítésére vagy üzemeltetésére a hatóságokon, hivatalokon és közintézményeken felül engedélyt kaphatnak: minden magyar állampolgár, kereskedelmi társulatok, általában jogi személyek.

Tizennyolc éven aluli kiskorúak vagy gondnokság alatt állók csak törvényes képviselőjük (atyjuk, gyámjuk) beleegyezésével kaphatnak engedélyt.

(23) Kizárólag a rádió-hírmondó állomások által terjesztett közlések vételére szolgáló rádió-vevőberendezések engedélyezése iránti bélyegköteles kérelmet bármely postahivatalnál (ide nem értve a postaügynökségeket) be lehet adni és a kérelemben pontosan meg kell jelölni, hogy a folyamodó milyen használatra és hol (község, utca, házszám, ajtó, stb.) kívánja a berendezést létesíteni és üzemeltetni, továbbá, hogy a készüléket maga állítja-e elő vagy készen veszi.

(24) A rádió-hírmondóállomások által terjesztett közlések főlvtelére szolgáló vevőberendezés „rendes” (személyes) vagy „kiterjesztett” használatra engedélyezhető.

Rendes (személyes) használat a rádió-hírmondó (broadcasting) állomások által terjesztett „mindenkinek” szóló közlések felvétele. Az ilyen berendezés csak az engedélyes magánlakásában létesíthető és csak az engedélyes, valamint hozzátartozóinak szórakoztatására, oktatására tartható üzemben.

Kiterjesztett használat az, midőn pl. valamely szálloda tulajdonosa a vendégei szórakoztatására rendez be rádióvevőállomást.

Kérvény-minta:

Nagyméltóságú Kereskedelemügyi Miniszter Úr!

Hivatkozással Nagyméltóságodnak 1925. évi november hó 10-én kelt 32,250. számú rendeletére, tisztelettel kérem Nagyméltóságodat, hogy részemre egy kristálydetektoros rádió-vevőkészülék tartására és rendes használatára engedélyt adni méltóztassék.

A kristálydetektoros készüléket magam készítem. (Ha nem, akkor az irandó, hogy készen veszem.)

Kérésem ismétléssel vagyok

.....1926.....hó.

Nagyméltóságod iránt alázatos tisztelettel

N. N.

A felzetet úgy kell készíteni, mint más rendes kérvényen.

A kérvényre 20,000 K-ás bélyeg ragasztandó. Az engedélyokiratra szükséges 20,000 K-ás okmánybélyeget mellékelni kell a kérvényhez. Az engedélyokirat kiállításának díja 20,000 K.

A havonként fizetendő rendes használati díj 30,000 K. Az első hónapra szóló díjat az engedélyokirat kiállításakor kell fizetni. A díjat minden hó elején a postahivatal szedi be.

(26) A rendes használatra engedélyezett vevőberendezés engedélyese a vevőkészüléket kirándulásra, nyaralásra stb. is magával viheti, de az engedélyokiratot ily esetben is magánál kell tartania.

A lakásváltozást az engedélyes mind a régi mind az új lakhelyen a díjak beszedésére kijelölt postahivatalnál előzetesen bejelenteni köteles.

(27) Az engedély csak egy vevőkészülék és az ehhez szükséges lényeges alkotórészek beszerzésére, illetőleg használatára jogosít.

Az antenna építésére vonatkozó rendelkezések:

(30) Az antenna a rádió (adó vagy vevő) berendezés tartozéka. Ezért antennája csak annak lehet, akinek rádióberendezés létesítésére vagy üzemeltetésére engedély van. Ugyanaz az antenna két vagy több engedélyes használatára is szolgálhat.

(31) Az ingatlan tulajdonosa köteles túrni az antenna felerősítését. Az antennát a műszaki és egyéb feltételek megtartásával kell elkészíteni. Az ingatlan tulajdonosa a felerősítéssel, illetőleg elhelyezéssel okozott kárának megtérítését és abbahagyás esetében az eredeti állapot helyreállítását követelheti.

(32) Az antenna-légvezetékek építéséhez keményre húzott vörösréz- vagy kemény bronzhuzalokat kell használni. A tömör huzalok 1,5 mm átmérőn alul, sodrott huzalok 2 mm² összkeresztmetszeten alul nem alkalmazhatók.

Az antenná huzalát támpontok között nem szabad darabokból összetoldani.

(33) Az antennakifeszítéseknel a kikötő pontok egymástól való távolsága az 50 métert nem haladhatja meg.

Közterületektől vagy közhasználatú gyenge vagy erősáramú vezetékektől távol eső helyeken épített antennáknál a legnagyobb feszítőtávolság 100 méterig terjedhet.

Bedagadt üvegdugó. A fűszertartásra használt „porüvegek”-nek és a csepegtetős orvosságos-üvegnek csiszolt üvegdugója gyakran bedagad, úgyhogy nem lehet kihuzni.

Legjobb ilyenkor az üveget hosszabb ideig langyos vízben áztatni s benne kissé mozgatni, hogy a víz az összeragasztó anyagot feloldja.

A tájékozódás szervei.

A tájékozódás: a környezetünkben való térbeli eligazodás módszere. Ennek révén jut célhoz a turista, a cserkész és mindenki ki a szabad természetet járja. Rászorul a tájékozódásra az is ki idegen városban jár, sőt — öntudatlanul — tájékozódva teszük meg mindennapi utunkat is.

Környezetünk szüntelen változása mellett a tájékozódás esetei igen sokfélék. Másképp cselekszünk idegen helyen, másképp ismerős környezetben. Más a módja a tájékozódásnak síkon, mint a hegyek között és másképp kell eligazodnunk a város uthálózatában, mint az erdő sűrűjében.

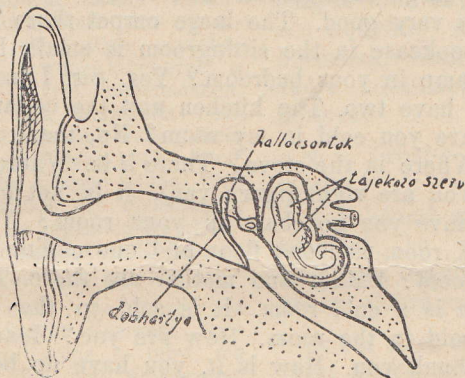
A tájékozódás e sokféle módozata mellett a tájékozódás lényege azonban mindig ugyanaz marad, amennyiben a saját (térbeli) helyzetünkből adódó irányok távolságok felismerésén alapul.

E mértani elemek felismerése arra való érzékszerveink (esetleg műszerek) segítségével történik.

A tájékozódás főszerve a fül mögötti hármastestet — akárcsak a kórsófülei — egy tömlőből ágaznak ki (1. 1. és 2. ábra). A tömlő és a csatornák üregét folyadék tölti ki, falait pedig apró szőröcskével fedett sejtek borítják. A szőröcs-

1. ábra.
Az ember tájékozó szerve.

2. ábra. A tájékozó szerv helye a fülben.

kéknek ecset módjára összetapadó pamacsai között apró kristályok (otolithon) vannak, amelyek, mert a folyadéknál sulyosabbak, ráneheznek a szőrszálakra.

A szerv működése a következő:

Nyugalmi helyzetben (fekvés, ülés, állás) a fülkövec mozdatlanok. Ráneheznek ugyan az ivjáratok szőrpamacsaira, de azokat egyenletesen nyomják, egyenlőn ingerlik. Mihelyt azonban fejünket megmozdítjuk, a fülkövecskék is — ellenkező irányban ugyan — megmozdulnak és más-más szőröcskékre neheznek rá.

A mozgás érzetét ugyancsak a fülkövecskék elmozdulása érzékelteti velünk, pl. előre haladva (futás, utazás) a fülkövecskék — tehetetlenségünkön fogva — visszamaradnak, viszont, a mozgás csökkenésével, előre gördülnek. A fülkövecskéknek a szőröcsomókon és a folyadékban való ide-odamozgása körülbelül úgy történik, mint a villamosban álló embereknek az ide-oda való hanyódása. Amikor u. i. a villamos hirtelen indít: az emberek hátra dülnek; amikor meg gyorsan fékez: előre buknak; jobbra kanyarodásnál: balra tántorodunk, ha meg balra fordul a kocs: jobbra lendülünk. — Ugyanugy a fülkövecskék, amelyek e hasonlatban az utasok szerepét játsszák.

A fülkövecskék elhelyezései és elmozdításai eszerint testünk mozgási irányát érzékeltetik, de ez maga még nem elegendő ahhoz, hogy bennünk a tájékozottság érzetét keltse. A mozgások irányát meg is kell tudnunk különböztetni. E felismerésre ugyancsak a fenti érzékszervünk adja meg a módot.

A hármastestet egyes félkörös csatornái u. i. három egymásra merőleges irányban helyezkednek el. E három irány a tér három dimenziójának (kiterjedés, méret) felel meg s ezzel a három irány érzékelésére külön-külön ivjárat szolgál.

A három főirány, amelyet a tájékozó szervünk révén érzékelünk a függélyes és a két vízszintes irány. Ebből — ha önmagunkból indulunk ki, hat irány adódik. És pedig: a fel le az előre-hátra és a jobbra-balra mutató irány.

Tájékozó szervünk e hat irányon kívül a közbeeső irányokat is meg tudja különböztetni, úgy hogy az érzékelhető irányok száma ezzel igen sokra nő. A tájékozódásnál valamennyire nincs is szükségünk. A hat közül főiránynak csak egy, az előre marad. Utána fontos még a jobb és a bal, míg a többi a tájékozódás tekintetében — már kevésbé jelentős.

A tájékozódás sikere a főirány minél pontosabb betartásán múlik. Sokan azt hiszik, hogy ez igen egyszerű, de ha próbára tesszük őket, csakhamar rájönnek arra, hogy az bizony nehéz s csak hosszas gyakorlattal sajátítható el.

Nyílegyenes uton pontosan előre haladni valóban nem nehéz, mert az út maga terel bennünket egyenesen előre. Próbáljuk meg ugyanazt erdőben vagy sötétben s akkor látni fogjuk, hogy nem olyan egyszerű. Vezető vagy iránytű nélkül bizony nagyon sokan fognak eltérni a helyes iránytól.

A főirány pontos betartásában a tájékozó szerv mellett szemünk is segítkezik, mert a látás tengelye, rendes fejtartásnál, vízszintes és előre irányul.

A szem szerepe azonban nem annyira az irányok betartásánál, mint inkább a távolságok felismerésénél, illetve becsülésénél játszik fontos szerepet. Minthogy a távolságok megítélése a tájékozódásnál nélkülözhetetlen, a látást ugyancsak a tájékozódás szervei közé kell sorolnunk.

A látás szerepe a tájékozódásnál főleg abban nyilvánul, hogy a térbeli tárgyak egymás mögött való elhelyezkedését érzékeli. Látjuk mi van előbb és mi hátrább, azaz távlatosan látunk. Távolságot becsülni azonban már csak bizonyos gyakorlat után tudunk.

Van aztán még némi szerepe a tájékozódásnál a hallásnak és a tapintásnak is, de mindkettő jelentéktelenebb, semhogy az előbbi két szervvel vetekedhetnék.

A hallás szerepe főleg sötétben és a hátulról jövő hangok érzékelésénél érvényesül, míg a tapintás szerepe csak sötétben és csak kezünkkel lábunkkal kitapogatható kis távolságoknál jó tekintetbe. — Bőrünk felülete csak szélnél és tűző napnál érzi meg a szél, illetve a napsütés irányát, ennek azonban tájékozódásnál vajmi ritkán van jelentősége.

A tájékozódás főérzékszerve a tájékozó-szerv s ennek legnagyobb segítőtársa szemünk. Tájékozódó érzékünk kifejlesztésével tehát csak e két érzékszervünk megfelelő élesztésére kell törekednünk.

Strömpl Gábor.

A Magyar Cserkészszövetség az öregcserkészlet kiépítését tárgyaló értekezletet fog tartani folyó év április hó 18-án, vasárnap d. e. 11 órakor a 174. sz. Ganz-cserkészcsapat otthonában. Villamoson megközelíthető a Nemzeti Színházról 50, 52. kocsikkal. Az Állami Gépgyár után következő első állomáson kell leszállani. Az értekezletet ebéd után folytatjuk. A közös ebédre való előzetes bejelentéseket levelezőlapon kérem címre megküldeni. Az ebéd ára 14.000 K.

Faragó Ede
orsz. ügyv. elnök.

Third lesson.

A személynévmás. Personal pronoun (pörsznel pronaun).

Alanyeset		Tárgyeset	
S. 1. I	én	me (mí)	engem
2. you	ön, te	you	önt, téged
3. she	ő	him (him)	őt
he		her (hő ^r)	
3. she	ő	it	öt
it			
Pl. 1. we	mi	us (ös ^z)	minket
2. you	önök, ti	you	önöket, titeket
3. they	ők	them (öem)	öket.

A birtokosnévmás. Possessive pronoun (poszeszif —).

Melléknévi		Főnévi	
S. 1. my (máj)	enyém	mine (májn)	az enyém
2. your (ju ^r)	öné, tied	yours (ju ^r sz)	az öné, a tied
3. her (höz)	övé	his (hiz)	az övé
his (hiz)		hers (hő ^r sz)	
3. her (höz)	övé	its (itsz)	az övé
its (itsz)			
Pl. 1. our (au ^{er})	mienk	ours (au ^{er} sz)	a mienk
2. your (ju ^r)	önöké, tietek	yours (ju ^r s)	az önöké, a tietek
3. their (öej ^r)	övék	theirs (öej ^r sz)	az övék.

Kérdő- és vonatkozó névmás.

Interrogative and relative pronoun (— reletif —).

Alanyeset	Tárgyeset
who (hú) ki?, aki, kik?, akik.	whom (húm) kit?, akit, kiket?, akiket.

A személynévmásnak csak alany- és tárgyesete van. Különböző határozókat előjárók (preposition) segítségével alkotunk belőle. Ez előjárók, mint a főnévnlé, a tárgyeset előtt állnak. Pl. in me, bennem.

A birtokosnévmásnak két alakja van. A melléknévi alak mindig a birtokkal együtt áll; pl. my book. A főnévi mindig önállóan, a birtok helyett áll; pl. it is mine, az az enyém.

A kérdőnévmásnak (who) van külön birtokos esete: whose (húz) kié?, akié, kiké?, akiké.

lodging (löd ^z sin ^g) lakás,	chair (csē ^r) szék,
room (rúm) szoba,	table (tébl) asztal,
dining-room (dájnin ^g —) ebédlő,	bed (bed) ágy,
bed-room (bed —) hálószoba,	washstand (u ^o ös-szten ^d) mosdó,
sitting-room (szitin ^g —) lakószoba,	lookingglass (lúkin ^g glás ^z) tükör,
drawing-room (d ^r äwin ^g —) szalón,	couch, sofa (kaucs, szofá) pamlag,
bath-room (báö —) fürdőszoba,	wardrobe (u ^o ä ^r d ^r ob) ruhaszekrény,
wall (u ^v äl) fal,	bookcase (bukkéz) könyvszekrény,
floor (flór) padló, emelet,	lamp (lemp) lámpa,
ceiling (szilin ^g) mennyezet,	stove (sztó ^{uv}) kályha,
door (dó ^r) ajtó,	kitchen (kicsn) konyha,
window (u ⁱ ndó ^u) ablak,	pantry (pent ⁱ) éléskamra,
picture (pikes ^{er}) kép,	cellar (szel ^{er}) pince,
curtain (kó ^r in) függöny,	why (u ^v áj) miért?,
carpet (ká ^r p ⁱ t) szőnyeg,	because (bikó ^u z) mert,
blind (bláj ⁿ d) redőny,	very (u ^v er ⁱ) nagyon,
furniture (fö ^r nic ^{er}) butor,	

thank you (öenk) köszönöm (önnek),
 large (lár^dzs) nagy, tágas,
 small (szmäl) kicsi,
 that (öet) hogy (kötöszó),
 three (öri) három,
 third (öör^d) harmadik.

Whose table is this? This is my table, it is not yours. I have my book, he has his, she has hers, we have ours, you have yours and they have theirs. Who is in this room? Whose room is this? This is his and that is hers (her room). This house is our school. Where is your brother? My brother is in his room and my sister is in hers. Where is her room? Is it this? This is not hers, it is mine. I am glad (that) we have a lodging. Have you a large bath-room in your lodging? No, Sir, we have only a very small one. In the first room, in our dining-room we have a dining-table. In the second room, in our bed-room my father and mother have their wardrobe. The third room, the sitting-room is mine. In our diningroom, we have a large table, two large chairs and three small ones. It is not bad to have a large diningroom. Our furniture in the drawingroom is very good. The large carpet there is not good. Our bookcase in the sittingroom is small. Have you a good lamp in your bedroom? Yes, Sir, I have not only one, I have two. The kitchen and the cellar are very small. Are you cold in my room? No, thank you, I am warm. Where is the stove? There it is. Where is your picture? You are right (igaza van), it is not here, it is there. Have you no chair in your room? Yes I have two. A room has one floor and one ceiling. Who are in her room? Father and mother are there. The room is cold. It is a cold room. It is cold in the room. They are cold in the room. How are you? I am very well, Sir, thank you. How is it, you have no bed in this room? Because it is not a bedroom. Why are you here? Because we have our English lesson here. Whose father is he? He is my father. Why are you cold? Because we are not warm. Why is it, you have no stove in your bedroom? Because we have a large one in our diningroom. Is that the stove? Yes it is. Whose chair is this and whose that? This is mine and that is hers. Whose are these and whose those? These are ours and those are yours. Who are the good boys? We three are. Where is their teacher and where are they? They are in their schoolroom.

Fordítási gyakorlat. A mi lakásunk tágas. Hol van a te szobád? Itt van. Ez a nagy pamlag az enyém. Az a kicsi (egy) az övé. Hálószobánk meleg. Nincs (it is not) meleg a pincében. Nem fázunk a mi kicsi lakásunkban. Kié ez a mosdó? Nem az enyém. Ki van az ő tantermükben? A mi tanítónk van ott. Van a pincének (has) ablaka? Az ő szobájának csak egy ajtaja van (az ő szobája bir csak...). Kié ez a könyv? Ez az enyém. Tied ez a levélpapír? A levélpapír, amelyik az íróállványban van, nem az enyém. Az enyém itt van. Örülök, (hogy) a harmadik angol leckém van (biron). Kik vannak a szobában? Hárman vannak abban: atyánk, anyánk és fivérem, az angol tanító. Jó tanító ő? Angol ő? Nem, Uram, ő magyar. Félek, (hogy) ők fázhatnak abban a hideg szobában. Örülünk, (hogy) nektek háromotoknak (ti három igazatok van. Kár, (hogy) ők félnek. Ez a kés az enyém. Sajnálom, ön téved, mert ez az én késem. Miért nincs nektek egy jó angol tanítótok? Mert a mi angol leckénk az ujságban van és ez a mi angol tanítónk.

Szitált az eső Pest utcáin. Az emberek ezrei siettek, esernyők védelme alatt meghallgatni, hogy mit kíván a magyar Nemzet és Petőfi Sándor nemzeti dalát.

A magyar nemzet eltiprott szabadságát elkobzott jogait egy nap alatt kivívta — az ifjuság.

Egy fiatal, izzólelkű poéta riadója talpraált egy egész nemzet, veszélyeztetett szabadságának védelmére. Amikor pedig a kamarilla által felbujtott nemzetiségek az ezeréves független magyar állam létét fenyegették, egy fiatal ügyvéd, — miniszter, lángoló szavaira a képviselőház felállt s mint egy ember szavazta meg a kért pénz és emberáldozatot a haza oltárára.

Mintha a föld alól bújtak volna elő, feltámadt a nép. Sok öreg katona, sok vén népfőlkelő sietett a honvédszázlok alá, de az új hadsereg disze, virága az ifjuságból alakított honvédszázaljak voltak.

Szép volt, nagy volt a lelkesedés ez ifjak szívében, de a hadviseléshez a lelkesedés tüze egymagában nem elég. Fegyelmezettség, katonai tudás, kiképzés kell a hadviseléshez. És ez hiányzott. Az újonnan alakított zászlaljak felét sokáig nem lehetett használni. A fiatal, huszonkilencéves hadvezér Görgey Arthur kénytelen volt a bányavárosokon át történt visszavonuló harcok pihenőnapjait arra használni, hogy jórészt iskolázatlan újonchadát, e lelkes, fiatal gárdát kiképezze a fegyverforgatásban, kitartó menetelésben, a rendgyakorlatban. Sok zászlóalj csak Branyiszkónál lépett először harcba „Mein Leben und Wirken in Ungarn, 1848—49 c.” munkájában, valamint Görgey István „1848—49-ből” című művéből ezt olvashatjuk. De így ír a lelkes, de képzetlen ifju újoncseregről egy osztrák katonai író, Kreicka is.

Gondolkozzunk csak egy kisé! Ha 1848—49-ben egy Magyar Cserkész Szövetség élt és virágozott volna, — mint ma ha azok a márciusi ifjak úgy előkészítve, fegyelmezve, kiképezve állhattak volna a csatásorba mindjárt az első napokban, — akkor, higyjétek el fiuk, — az osztrák armádia még sem állt volna az Atlanti-óceánig.

Régi dicsőségünk napja leáldozott. Független Nagy—Magyarországunk szétépve, népe megalázva. Testvérink százazrei idegen járom alatt nyögnek, — de él március 15-ike emléke a szívünkben — és feltámadunk! Ha elérkezik a nap, az óra, a 48-as ifjuság nyersanyaga helyett a Magyar Cserkész Szövetség kész harcosokat küld majd a végső, dicső — szabadságharcba.

Ezért hiszek Magyarországnak feltámadásában!

Noszlopy Aba Tihamér.

1. A vízből való mentésben milyen esélyekkel indulhat egy minden víztől távollevő szárazföldi cserkészcsapat?

Ez a legtöbb vidéki városban gyakorolható. Jertek július hó 3.-án a táborba és 9.-ig a Nagytáborban is gyakorolhatjátok, mert ez az idő tanulásra van szánva.

2. Egy raj nem kaphat több sátrat, mint egy 30 személyest, hiszen abban csak 22 fő fér el?

Igyekeztek minden csapat sátrakat vásárolni, hogy a nehéz 30 személyesekre ne legyen szükség. Lehetőleg minden 22 cserkésznek biztosítani fogunk egy 30 személyest. Előnyben részesülnek azok, akik a részvételi díjat kellő időben fizetik be.

3. Lehetséges-e, hogy egy több rajból álló csapat egy konyhán főzzön?

Minden csapat maga főz. Ha egy csapat több rajból áll is, főzhet közös konyhán. A csapatok együtt táboroznak, csak a könnyebbség kedvéért készülnek a számítások rajtáborra.

4. Lehet-e sárga nyakkendőt viselni?

A ruházati szabályzat mindenkre kötelező, ha valaki el kíván térni attól, ugy írásbeli engedélyt kell kérnie az Országos Intéző Bizottságtól.

5. Az őrsi versenyekre induló őrsoket lehet-e több őrstagjaiból összeállítani, vagy az egyik táborozó őrnek kell indulnia?

Az őrsi versenyekben induló őrsoket külön ki lehet válogatni a csapatból, habár a tapasztalat azt mutatja, hogy ilyen versenyeknél lényegesen szerepet játszik az őrso össze szokottsága.

6. A versenyzők életkorát megállapítják-e vagy nem?

A versenyzők életkora: egyéni versenyekben maximum 20 év, őrsi versenyekben 16 éves átlag. 20 évnél idősebb cserkész a versenyekben nem indulhat.

A nyári táborozások legnagyobb öröme és lelkesedést okozó momentumai amelyek említésére vidáman csillan föl minden cserkész szeme, a cserkész harcizétek és háborúk. Ezek a játékok szolgálják a cserkészlet egyik főcélját a legjobban, hogy a természettől eltávolodott városi ifjusággal ismét megszeretessék a természetet. A mai városokhoz kötött fiatalság, ha a természetben magára hagyják, nem tudna boldogulni, mert elvesztette azt a szoros kapcsolatot a természettel, amelyben vadászó őseink éltek.

Ezek a játékok visszaviszik a szabadba a fiukat, a természeti jelenségek megfigyelésére szoktatják. A tanuló, csak könyvéig néző fiukat rákényszerítik, hogy messze, a távolba nézzenek, vegyék észre azt, ami a könyvekben tul van, a természetet, az életet. Megtanulunk e játékok által a természethez, a terephez alkalmazkodni, megtanulunk térképet olvasni, megtanulunk belehelyezkedni minden adott körülménybe, a viszonyokat rögtön fölismerni és kihasználni, megtanulunk önállóan és észszerűen mozogni a szabadban.

Egy hiányuk azonban van ezeknek a játékoknak, hogy csak nyáron játszhatók és akkor is nagy gondot, előkészítést igényelnek. A legtöbb gondot az okozza, hogy a fiukban a városi élet során eltemplult az érzék ezek iránt a játékok iránt. Az ösztönös játékedv megmarad, csak a játékhoz szükséges tulajdonságok és ismeretek halványodtak el. Ujból és egyenként kell ezekre az ismeretekre rászoritani a gyereket, a szükséges tulajdonságokat beléjük nevelni.

Egy ilyen előkészítő eszköz jelent meg a közelmúlt napokban. A „Huj Huj Hajrá” cserkészársasjáték, azonban önálló szórakozásnak, téli játéknak is kiválóan alkalmas. Farkas Ferenc, a 48. Rákóczi csapat parancsnoka a feltalálója a játéknak, amely valószínűség szerint kedvező szórakozás lesz az őrso téli összejevetelein. Gyakorlati haszna a térképismeret lehető legkönyvebb uton való elsajátíthatása, ami azonban csak növeli a játék érdekességét. Öszinte örömmel üdvözölhetjük az új játékot, és ajánlhatjuk minden csapatnak, annál is inkább, mert játékszása valószínűleg versenypontként fog szerepelni a nemzeti nagytáborban. Részletes leírására még visszatérünk.

A Gazdasági Hivatal közli, hogy a kis sátorlapok ára darabonként 320.000 K, a nagy sátorlapoké 440.000 K, s a tavalyi típusu őrsi sátor rudazat nélkül 2.540.000 K. Rudazat külön rendelendő, ára 150.000 K. Az új típusu őrsi sátor ára valószínűleg 2.650.000 K lesz.

Hívás. Fiuk, a Szövetség a segítségteket kéri. Alkalom kínálkozott arra, hogy óriási mennyiségben, minden kiadás nélkül, szép, jól megírott ismertető füzeteket osztogathassunk ki, melynek túlnyomó része a cserkészletet és a nemzeti nagytábor ismerteti. Csak a végén lesz egynéhány hirdetés. De elvállaltuk, hogy ezt a nagy mennyiséget hűségesen és pontosan kiosztjuk az iskolákban, a szülők hivatalaiban, az ismerősök között, mindenütt, ahová el tudunk jutni. A füzetecskék csinosak — hiszen majd meglátjátok. 1—2 példányt ti is eltehettek belőle magatoknak és a családnak — de a többi ígérletünkhöz képest el kell osztogatnunk. A kiosztandó füzetkéket a napokban adjuk postára, de minden községbe együtt egy csomagban. Készüljetekek tehát előre, hogy ha majd megjönnek, érte menjetekek és már kész tervvel fogjatek a kiosztáshoz, hogy husvétkor azt lehetőleg be is fejezzetekek. Aki olyan vidéki falvakba is el tudja juttatni, ahol nincs csapat, annál jobb. Egy-egy füra 30—60 példány is juthat! Tehát számíthatek rátok?

A Nemzeti Nagytábor elnöksége.

Száz karú rém járt, a hegyek felett,
sötét vihar felhők ugattak rám messze.
És én mégis kiáltottam: megyek!

Amerre léptem, égett fű virág;
a fák úgy sirtak egyre rémesen.
És ott messze kacagott a világ!

Tűzes villám szemű, marcona, rőtremek
rámrohantak, elémálltak
és én csak nem kiáltottam: félek!

Tövis nőtt az uton (rózsára omolva),
vér szökkent ki, vér, a húson.
És én nem kívántam, segítöm ha volna.

Mindenem letépték, mentem fagyban jégben.
Nem hagytak jaj, rajtam vérnélküli helyt
És még most is megyek, sötét, ébenéjben!

Megyek vérbefagyva; üt, ver száz marok
(karom a régi szép ma már csak sárga roncs)
Nem maradt meg semmim — de én akarok!

Jöss-e Te is a Nagytáborba?

Ha mostanában meglátogatok egy cserkészcsapatot, mindig ez a nagyon is természetes kérdés fakad fel ajkamon. Ezt kérdem az öreg cserkészektől, a leglelkesebb 15—16 éves őrsvezetőjelöltektől, de ezt tudakolom azoktól a villogó szemű kis testvéreiktől is, akik még csak a legközelebbi jövőben érik el vágyaik netovábbját: a cserkészkalap viselésének jogát.

Örömmel állapítom meg csaknem minden esetben, hogy a feltett kérdésre boldog igennel felelnek. Nagyon sok cserkész készül a Nagytáborba és pedig helyesen. Tudnillik ugy készül minden öntudatos cserkész, hogy szorgalmasan lapozgatja a cserkészkönyveket, megszívleli a Nemzeti Nagytábor érdekében írott cikkeket és körleveleket, jól felhasználja az idejét s lelkes munkával törtet a cserkészideál felé.

Ez az igazi készülés. Mert ne feledje el senki, hogy a Nemzeti Nagytábornak csak az lehet méltó tagja, aki cserkészszízzel és jó törekvéssel jön el oda. Természetesen az is fontos, hogy minél több gyakorlati ügyességet hozzon minden csapat, de a legfontosabb mégis a *cserkészlélek*. Jó cserkész légy s akkor bizonyosan jó és értékes tagja leszel a tábornak!

Igen ám, de vannak sokan, akikben meg van minden jószándék. A lelkük is kész, a szívük is a tiz törvény szerint dobog és mégis szomoruan azt felelik kérdésemre: nem megyek, nem mehetek!

Ilyenkor majdnem mindég egy szomorú vallomást hallok a csendes „nem“-ek mögött, egy ki nem mondott, egy fojtogató indokolást: „szegény vagyok, nincs pénzem a Nagytáborra!”

Elszomorítana ez a sok lemondás, ha nem tudnám, hogy megvan a segítség lehetősége. Meg vagyok róla győződve, hogy a legtöbb esetben lehet ezen az elháríthatatlannak látszó akadályon segíteni. Hogyan?

Épen ezt akarom egészen egyszerűen és röviden megmondani.

Minden cserkésznek arra kellene törekednie, hogy a Nemzeti Nagytábor költségeit *maga* teremse elő. Ha gazdag ember fia, akkor zsebpénzből takarítsa meg hónapokon keresztül ezt az összeget, ha pedig szegény, *keresse azt meg*. Egy tanítvánnyal többet vállaljon a táborba készülő cserkész. (A parancsnok bizonyosan segíti derék cserkészét e törekvésében.) A jó rajzoló rajzoljon vagy fessen szép képet, az asztalos csináljon egy-két ügyes dobozt, ha máshoz nem jut, készítsen egy-két lombfűrészmunkát s egy a Nagytábor költségeit előteremtő célzattal rendezett kiállításon alighanem akad vevője azoknak az apróságoknak. Én azt is hallottam, hogy egy segéd-őrsvezető már leszerződött egy gyárba június 2-től július 3-ig. Így fogja megszerezni a költségeket. Egy másik meg kertészhez megy napszámosnak. Ezek készülnek legszebben, legcserkészesebben a nyárra.

A Szövetség maga is gondoskodik arról, hogy szegény, ügyes cserkészek keresethez jussanak. Valószínűleg lehet majd a Nagytáborba szóló jegyeket előre árusítani s az ebből befolyó összeg jórészt a csapatok segélyezésére fordítódik. Azután megtalálják a csapatok is lesznek olyan helyzetben, hogy a legjobbakat támogatassák?

Ne csüggedjete hát, szegénysorsu cserkésztestvéreim! Csak készüljete szorgalmasan és lelkesen a Nagytáborba! De azért a sült galambot ne várjátok összetett kézzel! Próbáljátok csak megkeresni a szükséges költségeket. Meglássátok, nem dolgoztok hiába. Hiszen tirátok is vonatkozik a bölcs mondás: „Segíts magadon s az Isten is megsegít!”
(vk.)

Kerületi matiné. Az I. kerületi „Matinéra” szóló jegyek f. hó 16.-ától a Városi Színház pénztáránál kaphatók. A csapatok ezen jegyeknek mentől nagyobb számban való elhelyezésére törekedjenek.

A M. Cs Sz Külügyi Hivatalának üzenete a világjáró cserkészekhez.

Az utóbbi időben járványszerűen terjed a cserkészek között is a világjárás láz. Eddig már számos cserkész kereste fel a K. H.-t, még pedig ugy személyesen, mint írásban, hogy világjáró utjukhoz a Szövetség támogatását megnyerjék.

A K. H. eleinte minden egyes ügyet külön-külön intézett el. Azonban a különféle érdeklődések nagy számára való tekintettel a K. H. álláspontját ezennel itt fejt ki, mely egyrészt ugy a régebbi, mint a jelenlegi és még a jövőben jelentkezőknek is válaszul, a magyar cserkészársadalomnak pedig felvilágosításul szolgál.

A M. Cs. Sz. a *leghatározottabban el-lenez mindennemű világjárású akciót és azt semmi néven nevezendő támogatásban nem részesíti.*

Ez uton is figyelmezteti a cserkészeket és főleg azokat, akik világ körüli utra készülődnek, hogy cserkész bárminemű, akár társas, akár egyedüli cserkészutat csak ugy tehet meg, ha az Országos Táborozási Bizottságtól erre engedélyt, külföldi utra pedig ezenfelül a K. H.-tól nemzetközi ajánlólevelet nyert. Mindazok, akik ezen engedély, illetve ajánlás hiányában fognak neki kalandos vállalkozásuknak, belföldön a közigazgatási hatóságoknak fognak átadatni, külföldön pedig a Nemzetközi Iroda által az összes külföldi cserkészszövetségek értesítettnek arról, hogy az illetők jogosulatlanul nevezik magukat cserkészeknek és hogy semmiféle támogatás sem nyújtandó nekik.

A M. Cs. Sz.-t ezen eljárásában az a szándék vezeti, hogy az akár kalandvágyból, akár a nehéz gazdasági viszonyok következtében utnak induló, akár pedig az oly egyoldalú jelentések alapján félre vezetett cserkészeknek, akik ilyen jelentések-ből a világ körüli utaknak csak előnyös oldalait ismerik és a sok nyomoruságot, bajt és megaláztatást, egyszóval az ilyen kalandozásoknak az árnyoldalait meg nem értvén, ezen vállalkozásuk cserkészszerűtlenségét feltárja.

Külföldi nyelveket rendszerint nem tudó, tapasztalatlan és naiv ifjak teljes remény-nyel vágnak neki ezeknek az utaknak, azonban nemsokára már tapasztalhatják a kiábrándító keserű valóságot. A gazdasági krízis következtében külföldön sem rózsásak a viszonyok, s az egyes államok még saját munkásaikat sem tudják foglalkoztatni, és így mindenütt nagy a munkanélküliség. Hogyan képzelhető el tehát ily körülmények között az, hogy az ottani viszonyokat egyáltalán nem ismerő idegen állampolgár bármilyen módon is elhelyezkedhessék? Így nem marad tehát más hátra, mint koldulás, levelezőlapok árusítása, stb. amely eljárás cserkészszerűtlen voltára kár szavakat vesztegetni.

Végül felhívja a K. H. a hozzá fordulókat, hogy gondolják meg és lássák be terüük kivihetetlen voltát. Ha igazi cserkész szemmel fogják helyzetüket megvizsgálni, rá fognak jönni arra, hogy ugyanannyi energiával és fáradsággal, amennyit utjukra szántak, itthon is szép sikereket érhetnek el és értékes tényezői lehetnek a szegény és megcsonkított magyar haza ujjaépítésének.

KRÓNIKA

Husvétii tisztitábor. Az idén is megtartjuk a szokásos feltételek mellett, de csak igazolt tisztek és tényleges csapatvezetők részére. A jelentkezések lehetőleg a kerületek útján március 20-ikáig küldendők a Szövetség központjába (VI. Révay-utca 10).

Felhívás. A Magyar Nemzeti Muzzeum az Országos Testnevelési Tanács támogatásával április havában Budapesten a magyar sport egész területére kiterjedő sportkiállítást rendez. E kiállítás keretében fölmerült a magyar cserkészetre vonatkozó anyag bemutatásának gondolata is. Felhívjuk a csapatok figyelmét a kiállításban való részvételre. Kiállíthatók képek, zászlók, egyszerűen a csapat történetére és életére vonatkozó iratok, nyomtatványok vagy tárgyak. A kiállításban való részvétel bejelentésének beküldését a Magyar Nemzeti Muzzeumba dr. Zsinka Ferenc könyvtárnok címére kérjük. A jelentkezési lapokban közlendő a kiállítani kívánt tárgyak jegyzéke. Március 20-án túl érkezett jelentkezések figyelembe nem vehetők. Budapest, 1926. március 6.

A kiállítás vezetősége.

Mozgótábor Angliába és Svájcba.

A külügyi hivattalal megegyezésben 1926 nyarán a Nemzeti Nagytábor után közvetlenül 6 hetes mozgótábort szerveznek. A terv magába foglal 3 heti angliai tartózkodást és 1 hetet Kanderstegben a világkongresszus ideje alatt. Részvételi díj előreláthatólag 6 millió korona. Jelentkezhetnek cserkészbiztosítók, segédbiztosítók, öregcserkészek és esetleg pár 15 éven felüli cserkészfiú is. Utóbbiak parancsnoki ajánlással. Határidő: április 15. Cim: Budapest, X. Állomás utca 9. *Ifj. Kunfalvi Rezső.*

Budapest. A 223. P. L. Sz. cserkészcsapat folyó hó 21-én délután fél 6 órakor ünnepélyt rendez a deákteri polgári iskola dísztermében. Belépődíj nincs.

Kecskemét. A 152. sz. Szittya cserkészcsapat négy próbaidős cserkésze — kivételesen — 1926 február 27-én tette le a fogadalmat. A fogadalmon a csapat teljes számmal megjelent. A fogadalomtétel után a csapat késő esti órákig együtt maradt. Magunk készítette uszonnával és társasjátékokkal tettük emlékezetessé az ujoncoknak cserkészsé avatásuk napját.

Pécs. A 178. sz. mecsekali csapatban *Sauerwein* Béla parancsnok kezdeményezéséből *Angyán* János dr. ottani orvosprofesszor tudományos alapon egészségügyi vizsgálódásokat folytatott. Ezek még folynak és eredményeikről be fogunk számolni.

A győri I. sz. polg. fiúiskola 283. sz. Szent László cserkészcsapata március 7-én felavatott ünnepélyt rendezett, melynek nívós műsorából kiemelkedett a „Vándormadár” című melodráma, „A cserkész, ahol tud, segít” és az „Est a táborban” című kedves jelenet.

A pécsi 141. sz. Turul csapat márc. 7-én tartotta zászlószentelési ünnepélyét, melyen a helyi előkelőségeken kívül a Magyar Cserkészszövetség képviselőjében megjelent *Hermann Győző* dr. társelnök. A zászlószentelést fényes segédlettel *Zichy Gyula* gróf érsek végezte a székesegyházban. Délután 3 órakor a Nemzeti Színházban színterület az első magyar cserkészszínmű, mely *Danis Jenő* rendezésében szép sikert aratott s úgy a szereplőket, mint a szerzőket melegen ünnepelte az előkelő közönség. E hangulatos cserkészdarabra ismételtlen felhívjuk a kerületek figyelmét. Ahol működő szintársulat van, hozassák színe nagyobb cserkészünnepségek alkalmával. Mindkét szerző, *Noszlopy* *Aba* Tihaniér szövegíró és *Donáti* *Donát* zeneszerző jelen volt. Az „Ez a mi földünk” cserkészszínmű Pécsen igen nagy sikert aratott és az előadást meg is kellett ismételné — újra zsufolt ház előtt.

A csepeli 96. számú cserkészcsapat f. é. febr. 21-én a csepeli kultúrház nagytermében a Cserkészház javára műsoros teaestélyt rendezett. A fiúk dícséretes munkát végeztek. Két egyfelvonásos vígjátékkal, szavaltatokkal és cserkészmutatványokkal mulattatták a meglepően nagyszámú érdeklődőket. A tiszta bevétel 1,000.000 K volt a Cserkészház javára.

I. KERÜLET.

Közérdeklő tudnivalók. Március 22-én (hétfőn) d. u. 5 órakor *tisztipróba*, 6 órakor *intézőbizottsági ülés*, a melyen a kerületi közgyűlés tárgysorozatát készítjük elő. Kérjük az I. B. tagok teljes számú megjelenését.

Kerületi közgyűlés március 25-én (csütörtök) d. e. 11 órakor lesz. A közgyűlésen egyúttal kerületi tisztgyűlést is tartunk. Mivel az előző számban a közgyűlés helyéül a ref. főgimnázium volt kijelölve, értesitem a közgyűlés résztvevőit, hogy a közgyűlést a VIII., *Német utca 44. sz. polgári iskola tornatermében tartjuk meg.*

III. KERÜLET.

Szombathely. A 48-as Rákóczi csapat kiscserkész raja februáriusban farsangi délutánt rendezett. A szervező testületet *Mészáros Hugó* dr. városi főjegyző képviselte. A közönség a kiscserkészek által jól betanult darabon nagyszerűen mulatott. A csapat 31 próbaidős cserkésze febr. 21-én fogadalmat tett. A háziünnepély keretében a csapatnak 15 öregcserkésze fogadalmat üjtött.

VI.—VII. KERÜLET.

Meghívó a Magyar Cserkészszövetség VI.—VII. egyesített kerületének 1926. évi április hó 18-án (vasárnap) d. e. 11 órakor Pécsen a Ciszterci Rendű Reálgimnázium tornatermében tartandó rendes közgyűlésére.

VIII. KERÜLET.

A kalocsai állami polg. fiúiskola szülői értekezletet tartott febr. 28-án, ezt megelőzőleg pedig az iskola I. I. sz. Tomory cs. csapata műsoros előadást rendezett.

TARTALOM: Afrikajárás. — Műsoron kívül. — Winnetou levelek. — Pályázat. — Rádió. — A tájékozódás szervei. — Tanuljunk angolul! — Akarok! (Vers.) — Jössz-e Te is a Nagytáborba! — Krónika. — Könyvek. — Szerkesztői üzenetek.

KÖNYVEK.

Vadnyugat veszélyben. Irta *Mátrai Guidó*. Pallas nyomda. Rendkívül ügyes történet, amelyet mindenki egy ültében fog végigolvasni. Indokolatlan ugyan, hogy a magyar abc-ben ismeretlen „w” betűvel ír egy magyar szót (nála a cím így hangzik: „Wad nyugat veszélyben”), de ez csak pillanatnyi hatás. A könyv Pozsony vára körül valósítja meg Winnetou világát és Darvadász Jóska, a főhőse pompás magyar fiú, akire büszkék vagyunk. Nagyon melegen ajánljuk ezt az érdekesítő történetet cserkészeink szeretetébe.

Levente. Berti László főszerkesztő és Schiller Károly szerkesztő vezetésével jelent meg az O. T. T. kiadásában a Levente V. évf. 2. száma, változatos tartalommal, állandó cserkésztörvény van.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

K. S. 47 Pécs. Köszönjük az idegen nyelven levelezni akaró nem cserkészek címeit. Továbbítottuk. A fiuk levelet fognak kapni egy hasonló kora amerikánustól és válaszoljanak. A válaszban nem Magyarországról kell írni, hanem ki-ki a mindennapi életének eseményeit írja meg. Meglátjátok, milyen nagy érdekességű adatokat kaptok más fiúk életéről, amelyek egyszersmind tanulságosak is. Ha aztán kérdezik hazánkat, kertelést, siránkozás nélkül, bátor önérettel az igazat írjuk. — **Magyarország feltámad!** Ezt hisszük mi is. De ha mindenki olyan cukorkaédes limonádé nyafogással siránkoznék érte, mint a te éjféli cserkészed, meg a bakád, hát alighanem indexre tenne Szent Péter valamennyiünket. De érts meg Miska, nem gunyolunk, csak szomorít, hogy olyan puhának, nyavalygósoknak nevelnek téged, hogy a hőseid semmit sem tesznek, csak csikorognak és jajgatnak, legjobb esetben patetikusan szavalnak. Aztán itt több történi a papiroson, mint a színpadon. Hogy adnád vajjon a szerepedet, ha a szerző neked adna ily utasítást: „halotti keserűséggel?” — Sajnálattunkra — bélyeg nem léven csatolva — nem küldhetjük vissza. De ezen ne busulj cseppet se Miska. Jó egészséges magyar szived van és hazaszerető jó cserkész vagy, hát ülj neki és írj — helyesírási hibák nélkül, könyörgöm — írj nekünk egy helyre ropogós művet, amelyben megmutatod, hogy fogsz cselekedni, ha rád kerül a sor. — **Magyar anya.** Nagyon kedves nekünk, mikor a béliás „tábori cserkészmama” szeretettel simogatja meg a magyar cserkészfiút. Nem akadály itt semmi, hogy tetszik arra gondolni. Közöltük már ismételtlen hölgyek irását. Részletesen átnézzük a kedves küldeményt és tallózás után, hozunk belőlük. Hálás köszönet. — **Ősz haj.** A rejtvény megfejtése a következő: Felültem a vonatra, elmentem a városba, kiveszem a pénzt, veszek rajta húst, beleteszem a fázékba s ráteszem a fedőt, odajön a macska, úgy megütöm a fakanállal, hogy föl-szalad a boglyakemencére. (A Tisza mellett a boglyakemencét hölgyepörtynek hívják.)

A Calvin-tér közelében

butorozott szoba

április 15-re kiadó. Cim a kiadóban.

